

## מועצה אזורית לב השרון

ישיבת מליאה מספר ..

ישיבה מיום 5.05.05

### נוכחים

ראש המועצה	-	אלי אטון
סגן ראש המועצה	-	יצחק יצחק
סגנית	-	טל מדר
		אבי קטרי
		אורנה הדר
		אפרים חגג
		גיא זרח
		טל בן יוסף
		לביא זמיר
		מיכל גליק
		רועי מימון
		משה מכלין
		נתן סלומון
		מירב אולניק
		נתנאל יהודה
		אנט שרון
		רעם שאול
		יהודה גטה
		מיכל גליק
		ראובן קפלן
		שחף חרמון
		ארז אביעלי

סיון שריטפי כרז

רותם מורס

תמר חגית

חגית דיסקין

### משתתפים נוספים

עו"ד רונית עובדיה	-	יועצת משפטית
מר ניסן כנפי	-	מנכ"ל
מר שרון עזרון	-	גזבר
גב' מירב לביא	-	מבקרת
גב' שלי אוריך	-	רלי"שית גזבר

### סדר יום

סעיף 1 דו"ח ראש המועצה

סעיף 2 אישור חבר מליאה משה מכלין כזוכה במרכז השכרת כיתות

סעיף. תב"רים

סעיף 4 הצגת תוצאות פיילוט גזם ואישורו

סעיף 5 אישור תחשיבי חוקי עזר לפיתוח

סעיף 6 אישור תקציבי ועדים

סעיף 7 אישור פרוטוקול ועדה תקציבי פיס

סעיף 8 שונות

### פרוטוקול

#### סעיף 1 דו"ח ראש המועצה

אלי אטון: שלום לכולם, תודה שבאתם. יש לנו כאן היום כמה אורחים נכבדים. נמצאים איתנו כאן כמה אנשים יקרים. איתמר הרמן, ממושב עין שריד,

שזכה לפני שבוע וחצי בתחרות של סגן אלוף אירופה, בניהולה של חגית דיסקין האלופה.

איתמר הרמן : אני תלמיד כאן בדרור, ואני מתאמן באקרובטיקה כבר 6 שנים, ביי"ב. קיבלתי ספורטאי מצטיין השנה, והלכנו לאליפות אירופה וזו היתה חוויה מטורפת.

חגית דיסקין : חגית דיסקין, גרה במושב עין שריד כבר המון זמן. גם איתמר הוא בן שריד, וגם חן ממשיכה את הדרך באקרובטיקה. הקמתי כאן לפני כמעט 30 שנה, הבאתי את האקרובטיקה לאזור הזה. אקרובטיקה זה ענף ספורט מדהים, לצערנו הוא עדיין לא אולימפי, אבל עובדים על זה. זה ענף שהוא נורא דומה להתעמלות, כאילו התפתחות מההתעמלות מכשירים, אבל במקום מכשירים, הילדים עומדים אחד על השני, יוצרים פירמידות אנושיות. ענף נורא נורא יפה, נורא ססגוני, מרשים. הצוות שאיתמר חבר בו, זה צוות של רביעיית. אפשר להתחרות ברביעיית בנים, ושלושת בנות, או בזוגות כל מיני. אז איתמר הוא ברביעיית גברים, צוות מאוד חזק, מאוד עם נוכחות. השלוש : אחד מפרדס חנה, אחד מאבן יהודה ואחד מתל-מונד. מבן יהודה, ואחד מטלמינס. זה ממש ענף ספורט עם חוקים, ועם נוכחות מאוד מרשימה בשדה העולמי. את התרגילים, התרגילים עושים אותם עם מוזיקה, ויש בהם הרבה תנועה נורא יפה, אז מי שעושה לנו את התרגילים זאת חן, שהיא באמת תותחית והיא עושה את ההופעות הכי יפות בעולם.

חגית דיסקין : אני גדלתי פה, אני תלמידה במחזור השני של-

(מדברים ביחד)

חגית דיסקין : לגדל ילד כזה ושנינו גדלנו באותו ישוב ובאותו בית ספר. עומדים פה. אנשים מאחד המושבים הקטנים שיש במועצה, וזה באמת גאוה. אנחנו גם שכנים, וגם באים אחד לשני 6 פעמים בשבוע 5, 4 שעות כל אימון. איתמר בתחילת השנה הוא כבר היה באליפות עולם, הוא חבר בנבחרת ישראל. אנחנו עובדים מאוד מאוד קשה, ואנחנו נורא גאים שזה קרה בבית שלנו, בקהילה שלנו.

משה מכלין : אני רוצה לומר לכם, שלפני כמה שבועות, חגית הייתה אצלנו, והעלתה את הנושא הזה, ויש תקציב ראש מועצה, ואני הקציתי 20 אלף שקלים מתקציב ראש מועצה למלגות לספורטאים מצטיינים, ואיתמר קיבל מלגה מטעמנו בספורטאי מצטיין. אנחנו מאד, מאד גאים במסגרת הרצון שלנו לפתח בענפי הספורט המובילים בארץ, ולהיות מועצה פורצת ומובילה בכל תחומי הספורט במדינה. אז כל מי שיקדם את לב השרון יבורך. הבאנו משהו צנוע, תעודת הוקרה, זה לאיתמר.

איתמר הרמן : על זכייתו במלגת הצטיינות מטעם ראש המועצה בתחום התעמלות הקרקע, כהוקרה על התמדה, נחישות והישגים מרשימים. בהצלחה בהמשך הדרך, אלי אטון ראש המועצה.

אלי אטון : זה לחגית.

חגית דיסקין : תעודת הוקרה ניתנת למאמנת חגית דיסקין על -מקצועית, ערכית ומעוררת השראה בתחום התעמלות הקרקע על חזון, יוזמות, מסירות יוצאת דופן. בזכותך נבנית קהילה ספורטיבית חזקה, ערכית ומצליחה בלב השרון.

אלי אטון : וכמובן חן המנהלת.

חן : השקעה מתמשכת בהובלת -ערכים והעצמה אישית.

(מדברים ביחד)

חגית דיסקין : רותם נתנה לנו מצה שמורה שחילקתם מתנות. אז עשינו ליל סדר זה היה בערב התחרות והייתם שם איתנו.

משה מכלין : אני חייב לשתף. בשבת הייתי שבת שלמה בכפר יעבץ, שבת חתן. ישנתי שם שבת שלמה עם התימנים, לא פשוט. שבת ענקית כמו חתונה, 200 איש, שהיו שם כל השבת. ראיתי את האהבה שרוחשים לאיציק. הוא לא אוהב שאומרים דברים ככה מולו, אבל זה הנה הוא יצא, ואני אומר את הדברים האלה. היה מאוד מאוד מרגש. בעיקר שזה הבן היחיד שלו. חיכה הרבה שנים שיתחתן, אז היה באמת מאוד מאוד מרגש. וזהו, זאת הייתה החוויה שלי.

אלי אטון : זו היתה החתונה התימנית הראשונה שלי בחיים. יש לי שתי אבחנות :

קודם כול, היה מאוד שמח. זו החופה הרי ארוכה שהייתי בה.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : אני רוצה לדבר על יום הזיכרון ועל יום העצמאות. מי שעשה את הדרך,

במשך התקופה הארוכה, החודש האחרון, בנושא יום הזיכרון, אירועי יום הזיכרון שהיו מאוד מאוד מאוד עמוסים, כמובן ימים מאוד מאוד קשים.

אבל מאחורי הקלעים עמדו שם עינת ורותם. אני מבקש שתבואו להציג את מה שהיה, לפרגן לכם באמת על העבודה המדהימה שעשיתם, ולדברים הייחודיים שעשיתם. ריגשתם את המשפחות, וזה היה באמת יום עמוס ברגשות ועמוס פיזית בתכנים. אז בבקשה.

רותם מורס : אני אתחיל וענת תמשיך. חלק מאירועי יום הזיכרון מבחינתנו מתחילים

בחודש גבורה, שאנחנו מציינים החל מטקסי יום השואה שנערכו ביישובים

על ידי הנוער, עוד מעט ענת תציג את הדברים וכמובן בתוך אירועי יום

הזיכרון. אני חושבת שבאמת השנה הזאת הייתה חוויה כמו כל שנה אבל

מאוד מיוחדת. אתם תראו את הדברים שאנחנו בעצם עושים אותם גם

כחלק ממסורות שהתחדשו במועצה. בגדול, מה שהם עושים זה נותנים,

אני חושבת, מְעַט נחמה גם למשפחות השכולות, שממש אנחנו מחבקים

אותן בדרך כלל בכל יום, אבל בעיקר בימים האלה. אני חייבת לציין

שבאמת מעבר לאירועי יום הזיכרון, יש לנו כאן ועדה חדשה מחודשת

שקמה בפורום קצת אחר בראשותו של גיא זרח, ועדת הנצחה, שגם עליה

אנחנו מציגים את הפרוטוקולים שלנו עם ההמלצות להנצחה של חיילים

ונפגעי פעולות איבה ביישובים. ובאמת, ענת עשתה פה עבודה מדהימה

כרצות קהילתית ואני מפרגנת לך מאד.

ענת : טוב, שלום לכולם. שמי ענת, אני רכזת תרבות קהילתית. במסגרת התפקיד

שלי באמת גם ריכזתי את כל מה שקשור לימי הזיכרון. לא הייתי לבד היו

הרבה מאוד בעלי תפקידים במחלקה שלנו, ואני אציג לכם את עיקרי

הדברים שעשינו. אז נתחיל מזה שקצת מידע: בלב השרון, לצערי הרב, יש

160 חללים בני המועצה, וכאלה אשר קרוביהם מדרגה ראשונה אינם תושבי המועצה. אנחנו מתייחסים לכל מי שקרוב, משפחה מדרגה ראשונה גר פה, כחלל של המועצה, ומתוכם 20 חללים נפגעו. אז התחלנו באמת ביום השואה. ביום השואה, בני הנוער, בהובלת הרכזים, השתתפו בטקסים במושבים, הכינו חדרי זיכרון, פעולות, טקסים באמת הובילו את היום הזה במושבים. ערכת קלפי זיכרון: היא נמצאת פה, ואתם יכולים להעביר ביניכם את הקופסאות. הערכה הזאת היא ערכת קלפים שעשינו השנה פעם ראשונה לחללי חרבות ברזל. יש לנו במועצה 6 חללים שנהרגו במהלך המלחמה. תהליך בניית הערכה הזאת כלל ראיון עם כל משפחה מתוך מטרה שבני הנוער שלנו יכירו את החללים מעבר לרק שם ותמונה, כמו הרבה פעמים שאנחנו לאט-לאט מתרחקים מהזיכרון, רצינו שהם יכירו אותם, יכירו את הערכים שלהם, מה הם אהבו, מי הם היו, מה היה חשוב להם. באמת הוצאנו ערכות שכל בני הנוער מכיתה ז' עד י"ב עברו במושבים והכירו את החיילים.

משה מכלין: אז סט כזה בעצם לכל מושב?

ענת: יש סט כזה בכל מועדון נוער או בכל מזכירות, תלוי במושב. גם אתם יכולים להשתמש בזה במסגרת כזו או אחרת. גם בני הנוער עברו, וגם במועדוני הוותיקים עברו את זה. אפשר לעבור את זה לקראת יום הזיכרון ואפשר בכל הזדמנות במהלך השנה.

רותם מורס: הרעיון זה להרחיב את זה גם.

ענת: אני אגיד, גם המשפחות כמובן קיבלו ערכה כזאת, ואנחנו עכשיו רוצים ללכת אחורה עם הזיכרון ולפתוח את זה לפרויקט גדול ולעשות ערכה כזאת לכל חייל וכל חלל שיש לנו במועצה, יחד עם המשפחה השכולה, ולבנות ערכה כזאת לחללים שלנו.

אלי אטון: ישראל כֹּחֵ.

משה מכלין: אבל אם תעשו את זה כבר לכל חלל, אז אתם תרכזו לכל מושב יהיה את החללים מהמושב שלו?

- אלי אטון : כל שנה, משה, אנחנו נוסיף עוד דבר.
- משה מכלין : רק אחורה. בוא לא נוסיף.
- ענת : הערכה הזאת בנויה מחללים 6 חללים, חיילים, שנפלו במלחמת חרבות ברזל. אנחנו יודעים שיש עוד חללים נוספים שנרצחו בנובה, יש לנו גם קרובי משפחה שנרצחו בעוטף עזה. כמו שאמרתי כרגע זו הערכה הזאת היא ל' 6 חיילים, ואנחנו נרחיב את זה לשאר החללים במועצה. פה אתם יכולים לראות תמונות גם של בני הנוער וגם של הוותיקים שעברו את הערכה הזאת. אני רק אגיד שהערכה הזאת היא משחק. כלומר, זה דרך הפעלה חווייתית וחינוכית, ויש הוראות בקופסה. עוד דברים שהיו לנו סביב יום הזיכרון, אז כמו כל שנה, יש טקס באנדרטת חטיבה 5 בניצני עוז. טקס מאוד מכובד שהיה באחריות מושב ניצני עוז, וראש המועצה השתתף. טקס נוסף הוא הטקס המרכזי בבית העלמין בתל מונד. בתל מונד קבורים 72 חללים של המועצה, זה בעצם בית העלמין המרכזי שלנו. 72 חללים מהמועצה קבורים בבית העלמין בתל מונד.
- אלי אטון : אני רק רוצה להעיר, לראשונה יש לנו 24 חללים שקבורים בנתניה. כל שנה נציג של המועצה בא ושם זר. השנה אנחנו התעקשנו, זו גם היתה דרישה של המשפחות השכולות, שהזכירו את לב השרון. לראשונה גם הזכירו את לב השרון בסיפור הזה, שזה גם ריגש את המשפחות השכולות, שהרגישו איזושהי שייכות בבית העלמין הזה גם למועצה וגם לבית שלהם.
- ענת : מסורת שאנחנו המשכנו השנה, כמו כל שנה, עובדי ומתנדבי המועצה יוצאים בערב יום הזיכרון וביום הזיכרון, בבוקר, לכל 160 החללים שלנו שקבורים בכל רחבי הארץ, ומכבדים את זכרם, מניחים זר על קברם וגם השנה המשכנו לעשות את זה. חשוב לי להגיד שזה מלווה במה שאתם יכולים לראות. יש מידע על כל חייל, ואנחנו חושבים שכל עובד שהולך ומניח זר ידליק נר יכיר את אותו חייל שנפל או אזרח שנרצח.
- משה מכלין : המידע הזה גם עשיתם עכשיו?
- ענת : זה היה גם שנה שעברה.

משה מכלין: כי זה חתיכת פרויקט על כולם. וואו, איזה יופי.  
 ענת: השנה הוספנו וחידדנו כמובן את המידע, אבל כמו שאתם רואים למשל, מורן, אחת העובדות שלנו, ממש מקריאה ויש גם מקרים, נגיד בצור משה, ניסן ממש הפך את זה לטקס קטן יחד עם המשפחות. זה היה רעיון מאוד מאוד מרגש להזמין את המשפחות להדליק נר ביחד.

עוד פעם, זה מיזם מאוד מאוד מרגש וחשוב ואפילו התקשרו אליי דרך אגב מתל מונד לשאול אותי איך אנחנו עושים את זה, גם הם יעשו את זה. ביום הזה היה הנחת זרים מטעם המועצה, גם בכל המושבים, גם בטקסים, גם בבתי הספר, גם בבתי העלמין ובאנדרטאות במועצה. אירוע נוסף היה ערב "שרים לזכרם". כמו כל שנה, אנחנו מתייחדים וזוכרים בערב "שרים לזכרם". השנה אירחנו את אילנית היה ערב מאוד מרגש ברחבת הדשא בבית ספר דרור. "רצים לזכרם" זה פרויקט ארצי. זה מיזם ארצי שהמועצה בעצם מחבקת זו השנה השנייה. אנחנו נותנים מקום מרכזי פה במועצה, מעודדים את התושבים שלנו להירשם למיזם הזה. הם נרשמים אמנם דרך האתר הארצי, אבל אנחנו נותנים כמועצה חסות על האירוע הזה. השנה התמקדנו ב-5 מסלולים, ובאמת השתתפו מאות משתתפים בכל המסלולים. תראו עוד דוגמה של מושב חירות. אז באמת, אנשים רצים, ילדים משתתפים. משה מכלין: בחירות רצו 400 אנשים.

ענת: תודה רבה לכם. אתם מוזמנים להסתכל על זה בהמשך.  
 אלי אטון: ענת, תודה רבה על העבודה שאת עושה לא רק ביום הזיכרון. מגיע לה יישר כח ותודה רבה. נושא נוסף שקשור גם בצורה ישירה ליום הזיכרון, אבל זה לא כל השנה, יש את מבנה הרבנות בינוב, שהוא פעם היה מבנה המועצה של השרון הצפוני, ינוב, כמו שאתם מכירים שהוא פעם היה מבנה המרצה של השרון הצפוני, נמצא ליד המעונות בינוב, ועד היום הוא משמש רב אחד שמחתן זוגות צעירים וזה התפקיד העיקרי שלו. ביוזמה של איציק

ובדחיפה שלו, החלטנו להעביר את הרב שמחתן, זאת אומרת ברור שהרב נדני עוד מעט יוצא לגמלאות, יצא לפני 17 שנה לגמלאות, אבל אנחנו רוצים להביא מישהו יותר צעיר, רפרזנטטיבי, שיהיה בבניין המועצה בשביל המטרה הזאת של זוגות שבאים להירשם במסגרת הרבנות ושתהיה להם חוויה טובה בנושא הזה. אמרנו מה אנחנו עושים עם המבנה הזה, והחלטנו להקים שם מרכז של צעירים. נפגשנו לפני שבועיים עם אלי בן-שם, שהוא יו"ר "יד לבנים", והעלינו רעיון ביחד לעשות שם גם במקום הזה שיהיה דו-שימושי גם "יד לבנים" להנצחת חללי צה"ל של לב השרון, שזה מה שנקרא דו-שימושי גם מרכז צעירים, וגם הנצחה, ועוד כל מיני דברים שאפשר להכניס במקום הזה. זה לא מקום גדול זה בערך 80 מטר, אבל עדיין אפשר לעשות שם ניסים ונפלאות, לנצל את המקום הזה באמת למשהו שמתחבר גם לזיכרון של כל השנה. וזה בנוסף למה שגיא כרגע מריץ אנדרטה מרכזית של חללי לב השרון שתהיה בבריכת החורף בעין-ורד, שהיא כמובן לא תהיה פיל לבן. המטרה היא שבאמת יהיו פעילויות יזומות, יש שם אמפי קטן, פעילויות יזומות כל השנה שאנשים יעברו שם, וכמו שאומרים, יזכרו את החללים ויכירו את החללים.

אבי קטרי: חללים או נפגעי פעולות איבה?

אלי אטון: יש גם וגם.

אבי קטרי: אתה הולך לשלב את זה?

אלי אטון: אני לא יודע, גיא יכול להציג לכם את הפורמט, איך זה הולך להיות.

גיא זרח: זה עוד לא סגור לגמרי, אבל בעיקרון זה אמור להיות משולב.

אבי קטרי: אמור להיות משולב?

גיא זרח: אתה מכיר את העמדה שלי, כפרי, בעניין הזה.

אבי קטרי: אלי, אני ממש לא חושב שאפשר לשלב את שני הדברים. אין בעיה, תעשו

מול עמוד לכל מי שאתם רוצים. לשלב את שני הנופלים האלה חללי צה"ל ונפגעי פעולות איבה זאת טעות גדולה ופגיעה בחללי צה"ל. אף אחד מנפגעי פעולות האיבה, אם היה יודע שמה שהולך להיות באוטובוס הוא לא היה

עולה עליו, בניגוד לחיילים שזה הבסיס הראשון. האנשים האלה הקריבו את עצמם, ידעו שהם מסכנים את עצמם. אי אפשר לעשות את זה ביחד. צריך לעשות כי זו החלטת ממשלה אי אפשר לשלב את שני הדברים באותה אנדרטה, זו תהיה פגיעה.

גיא זרח: אני רוצה לחדד שזה יהיה יותר ברור אולי. המתחם הוא אותו מתחם האנדרטה היא לא בהכרח אותה אנדרטה.

אבי קטרי: זה לא מה שנאמר לפני דקה. ואם יעשו אנדרטה נפרדת תהיה בעיה.

אלי אטון: נכנסת לדלת פתוחה. זה 2 אנדרטאות נפרדות באותו מתחם. אתה לא כועס?

אבי קטרי: לכעוס על מי שרוצה להקים אנדרטה נפרדת לזה בוודאי שיש לו. אבל לא לשלב את שני הדברים. הם לא באותו מעמד עם כל הכבוד לכולם.

אלי אטון: אני העליתי את זה כהערה, כמשהו שקורה. שביתת המורים והגננות נמשכת.

טל מדר: אני אעדכן מניחה שכולם עוקבים בגדול אחרי החדשות אבל לטובת מי שפחות מעודכנים במסגרת קיצוצים רוחביים לכל עובדי המגזר הציבורי, קוצצו בסדר גודל של 5%. לצוותי החינוך וההוראה, שלא במסגרת ההסכמים, ומערב יום העצמאות, פחות או יותר, כשהתחילו לפתוח את התלושים התחילה מחאה עממית מאוד מאוד גדולה בהתחלה של כל צוותי הגננות, ובשלב שני של כל צוותי המורות. הוכרזה שביתה בעצם כבר ביום שישי רק בלב השרון 15 גנים היו סגורים, וסדר גודל של מאות גנים בכל רחבי הארץ עקב מחלה. ביום ראשון ההסתדרות הודיעה שהיא מכריזה על שביתה של 3 שעות. נערכנו בהתאם, גם כשהודיע בית המשפט על קיצור השביתה לשעתיים, ובהמשך היום, כמו שראיתם בפרסומים בשנייה שדווקא יפה בן דוד הגיעה להסדר עם האוצר, הוחרפו העיצומים מהשטח העצמאיים של צוותי ההוראה. למעשה נכון להיום מאות בתי ספר, גנים בכל הארץ, לא נפתחו, כשהאירוע די חסר תקדים כשהגוף היציג כבר לא יציג. יש שבר גדול, יש כעס מאוד גדול, ומבחינתנו גם האירוע השני שהוא

די חסר תקדים הוא הסיפור של החינוך המיוחד, ואני גם אגיד איך אנחנו התמודדנו עם זה, אבל אני אגיד שאינספור בתי ספר ומסגרות של חינוך מיוחד נסגרו ביומיים האחרונים. ממש אירוע. רק לפני שאני אתייחס למחאה עצמה לגופה, חשוב לי לעדכן שבכל הקשור לחינוך המיוחד, גם בהתאם למדיניות שמוביל ראש המועצה, מאיה ויחד איתי, החינוך המיוחד אנחנו עושים כל מאמץ למזער פגיעה. ולכן מי שעוקב מקרוב גם קרא את הרזולוציות של ההודעות גם בתי החינוך המיוחד היו פתוחים כל הימים האלה. כיתות החינוך המיוחד המשולבות בבתי הספר הרגילים פעלו בימים האלה, אמנם לא בכוח הוראה רגיל אבל באמצעות סייעות. והיום בשירת הלב עמדנו בפני שוקת שבורה של אפס נשות צוות, תגברנו בסייעות וסייעים נוספים, פתחנו אותו במתכונת חלקית משעה 8 בבוקר. הגיעו 50 מתוך 90, הם לא שלחו הסעות כי הם לא האמינו. גם הייתה לנו שיחה אתמול עם המפקחת וגם אני שוחחתי היום עם המפקחת על החינוך המיוחד, אין אף רשות בכל הרדיוס שלנו שעושה את זה. אנחנו מאוד גאים בזה זה דורש הרבה מאוד מאמצים. אני כן אומרת בכנות שאם האירוע הזה יהיה מתמשך זה גם לא מאמצים שאנחנו נוכל להחזיק. החשש המרכזי שלנו שמתחבר לעוד הרבה דברים, מעבר ליומיים, שלושה כדי שהם ימשכו את המחלה לקבל תשלום על המחלה, זה שהכעס, הפגיעה ותחושת ההשפלה שצריך רגע להגיד, שמלווה את הצדדים, ובין היתר הצוותים של החינוך המיוחד באופן ממש דרמטי הרבה יותר על הקיצוץ. זה מדהים, דיברתי עם המנהלת של- היא אמרה חינוך מיוחד עובדים גם בחופשת פסח, אז בתלוש שלהם הם קיבלו פחות כסף ממורות שלא עבדו בחופש. הורידו להם יותר והם עבדו בזמן הזה.

קובי:

זו הפעם הראשונה שחינוך מיוחד שבתו. אנחנו מתעקשים להפעיל את זה. אנחנו עם סייעות יכולים להפעיל את זה רק עד שעה אחת. ועם כל זה, עם כל מה שעשינו, קיבלתי איום ותביעה על זה שלא הפעלתי את בית הספר היום, רק עד אחת הפעלתי אותו. מה יכולתי לעשות? אין מורים, אין שום

אלי אטון:

- דבר, אבל קיבלתי איום תביעה מאחד ההורים. אנשים כאלה אני חייב לומר לכם אנחנו יודעים מה זה ילדים בחינוך מיוחד, האתגרים שהם עומדים מולם, והקושי שלהם בחיים אני לא שופט אותם, ואני מבין כל טענה שלהם. הם אנשים שבאמת, אני לא רוצה להגיד מסכנים, אבל החיים שלהם לא פשוטים, האתגרים שלהם קשים מאוד לכל החיים ואני מבין כל טענה שלהם, אני לוקח אותה באהבה גדולה. אין לי מה להגיד אבל טל, יכול להיות שאני לא מבין את המספרים אבל להבנתי, יש אלפי בתי ספר יסודיים בארץ נכון? אבל רק כמה מאות בודדות באמת לא פעלו היום.
- משה מכלין:
- טל מדר: לא מדויק.
- משה מכלין: זה המספרים שפורסמו היום.
- טל מדר: המספרים הם אחרים. גם יש הבדל וגם אני רוצה להגיד שבהקשר הזה יש כל מיני דינמיקות לצורך העניין שאצלנו הן לא קורות, אבל בחלק מבתי הספר של החמ"ד שחלקם "כאילו" לא בשביתה אבל בפועל כן. הם "כאילו" לא מלמדים, הם עושים כל מיני שיעורים...
- משה מכלין: אבל זה לא מגיע לאלפים.
- טל מדר: כמעט כל מחוז מרכז לא לימד. נתניה הכול היה סגור כולל החינוך המיוחד.
- משה מכלין: איך זה מסתדר עם המספרים שפורסמו?
- טל מדר: אני ראיתי את הנתונים הראשונים. אני יכולה להגיד לך שוב רק מהשיחות שיש לנו עם הפיקוח, אני אגיד את זה אחרת, אם לאורך גם אתמול וגם היום, במהלך היום, הייתי מקבלת אינדיקציה, היינו מקבלות אינדיקציה גם אלי עם ראשי רשויות אחרים, גם אני בשיחות עם הפיקוח, אם הייתי מקבלת אינדיקציה שיש איזשהו בורדל מקומי פה, כל האירוע היה נראה אחרת. זה לא הסיפור יש כאן מחאה. שוב אני מבינה מאיפה היא נובעת. אני חושבת שהאמצעים שננקטים כרגע הם האמצעים שמסכנים את מעמד המורה ואת העבודה המאורגנת. ושוב אין לנו כל כך מה לעשות עם זה

מלבד לפתוח. אנחנו את השירותים נותנים במלואם. האוטובוסים לא נסעו לחינם, זה "לחינם" אבל זה לא לחינם. נסעו היום בבקרים. האבות בית היו, הסייעות היו, ילדים מגיעים באמת הגיעו 2, 3 וחזרו הביתה. מי שמגיע אנחנו חייבים לתת לו את השירות מהצד שלנו. בסיפור גני הילדים אני רק חשוב לי לעדכן, שאנחנו אפשרנו לפתוח גנים שיש בהם 2 סייעות. סייעות שלא אחת מהן סייעת אישית כי סייעות אישיות אסור לנו להקצות לטובת גן מלא. היה פוטנציאל לגן אחד כזה, וגם בהחלטה פדגוגית, בשל מורכבות הגן והילדים הוחלט לא לפתוח אותו בסופו של דבר. אני צופה שגנים שהתחילו את חופשת המחלה ביום שישי יימשכו עד מחר כולל.

משה מכלין: מחר כבר הודיעו להורים שלא פותחים?

(מדברים ביחד)

טל מדר: בדרור הודיעו שלא פותחים. הגנים זה נע בין הערב המאוחר לבוקר. ושוב הצפי שלי, רק כדי שכולנו נהיה מחוברים, כי הן כן רוצות לקבל את חופשת המחלה, וחופשת המחלה מקבלים רק מהיום הרביעי בעצם ולכן זו הספירה שלי.

אלי אטון: לפני שנתקדם הלאה לנושא הבא, אנחנו נמצאים בפני שני שברים מאוד מאוד רציניים. קודם כול נכון להיום יש חוסר אמון ושבר אדיר בין המורים למשרד החינוך שאני לא יודע איך יאחו אותו ברמת האמון של המורים במשרד החינוך כי הוא הנציג שלהם, הוא המעסיק שלהם. והדבר שהוא לא פחות משמעותי, שהמורים לא סופרים את הסתדרות המורים. זאת אומרת אין גופים מאורגנים שם. אם הסתדרות המורים, שהיא מייצגת את המורים, סגרה עם משרד החינוך לא ספרו אותם. ראינו בחדשות שהושג הסכם, ופתאום דקה אחרי זה כל המורים יצאו... משה מכלין: אלי זה מסביר או מרמז שבין הגוף המייצג את המורים לבין המורים עצמם המשבר הזה לא ייפתר ביום.

- אלי אטון : זה משבר שהוא לא פחות חמור והוא משליך על הארגון, על השקט שלנו כמועצה שמקבלת את השירות ממשרד החינוך זו בעיה.
- מיכל גליק : אלי, אם אפשר משהו בנושא הזה. היום היה אמור להיות ערב שורשים שכבת ז'. לא יודעת כמה כיתות 12,1,14. כל ההורים שרינו את התאריך, ידעו כבר איזה קרקרים הם מביאים עם איזה גבינה והוא לא התקיים היום, הוא בוטל אתמול בלילה. אני רוצה להגיד בתור הורה שהילדים שלי מחר יהיו כבר ימים בבית. מכילה ותומכת עד הערב שורשים שהיה מקום להחריג ולקיים אותו, כי אני לא יודעת איפה ימצאו תאריך חדש, עם כל מסיבות הסיום שיש, איפה ההורים יכולים לשריין.
- משה מכלין : אבל הם לא הכתובת.
- טל מדר : יש כאן מנעד מאוד מאוד עדין. אני רוצה רגע שנוכח בדינמיקה (מדברים ביחד)
- טל מדר : מיכל, אי יכולה להסכים איתך על העיקרון, אבל אני רוצה שנוכח גם את גבולות הגזרה שלנו בתוך המערך החינוכי באופן כללי. כל עוד יש משרד חינוך שהוא משרד מאוד צנטרליסטי שהוא מנהל את הסיפור החינוכי לנו יש סמכויות עד רמה מסוימת. אנחנו באמת עושים ככל שניתן. בסוף ערב שורשים חלק מהאפקט שלו, וחלק מהעוצמה שלו, וחלק הרלוונטיות שלו, זה לא שאני הייתי באה להעביר את ערב השורשים. זו המחנכת, עם כל המשמעויות של זה, עם הדינמיקה בכיתה. עצוב לי, צער לי מאוד שזו הייתה הבחירה. אני מסכימה עם מה שאת אומרת בהיבט העקרוני של הדברים, אבל אנחנו בסיטואציה שהיא מאוד מאוד מדאיגה, גם ביחס לשנה בארץ מבחינתי עם בקשות פרישה ועזיבה שרק הולכות ונערמות.
- אלי אטון : וזה לא רק זה, בגלל שזה בכל הארץ, אז גם לגייס מורים זה מאוד מאוד קשה.
- אלי אטון : לפני שבוע נפגשתי עם שר האוצר לשעבר, משה כחלון. הוא הופך להיות איש עסקים ונעזרתי בניסיון שלו. יש לנו לא מעט אתגרים עם מקרקעי ישראל. הוא אחד שמצוי במטריה הזאת. נפגשנו פה וקיבלנו לא מעט טיפים

איך אנחנו יכולים לעבוד מול רמ"י. הוא הביע גם את הרצון שלו לסייע למועצה. להסיר כמה פלונטרים מול רמ"י, שחרור חסמים. זה אנשים עם הרבה ניסיון שהיו שועי עולם או שועי ארץ שמבינים בדברים האלה, ולהיות בקשר איתם שיסייעו ללב השרון להתקדם.

אורנה הדר: אלי, בהתנדבות או בשכר?

אלי אטון: בהתנדבות. נפגשתי איתו באירוע בנתניה של מרים פיירשטיין, דיברנו והוא

אמר בוא אני אעזור לך. תפיסת העולם שלנו שונה, והוא אמר לי אלי מה שנותנים לך היום תיקח, עוד שלוש שנים תצטרך לברוח. מה שאתה יכול לקבל תיקח, כי עוד שלוש שנים לא ישאלו אותך, ברמת התכנון מה שאתה יכול לשלוט היום אנחנו יכולים לשלוט עדיין ברמה התכנונית שלנו, עוד כמה שנים אנחנו נהיה בבעיה. אני מקווה שנעזור בו ככל שנוכל בכל מיני חסמים עם רמ"י. הנושא הבא שאני רוצה לדבר עליו עבר בשיח בווטס-אפ של חברי המליאה, נושא של ההרצאה של הרב שניר גואטה במושב קורט. אני רוצה להבהיר קודם כל כמה דברים וזה חד וחלק. קודם כל מי שמכיר אותי יודע את זה, אני חד-משמעית קודם כל בן-אדם ליברל. אני נגד כפיה ואני נגד החפצה של נשים. דווקא אתמול אני נפגשתי, מיכל היתה צריכה להיות עם פורום נשים, נשות עסקים במועצה כדי לקדם את העסקים במועצה גם דרך נשים, יש פורום כזה רק שתדעו שיש להם המון עסקים בלב השרון, זה אחד. שתיים, אני חד-משמעית דוחה אמירות, ככל שיהיו, מכל אחד. אם זה נאמר על ידי הרב הזה של לא לשרת בצבא או לא לשרת את המדינה, ברור לחלוטין שאני נגד הדברים האלה. אני רוצה רק להציף דבר נוסף. קודם כל אין פה שום התנצלות, יש בחירה ואיציק יציג את זה כי זה חשוב שיבוא לפורום הזה, יש קולות קוראים של יישובים, וכל ישוב בחר לעצמו את השירות שהוא רוצה לקבל. בין המושבים זה פורת, עין-שריד, כל המושבים. מושב פורת ביקש את ההרצאה של שניר גואטה. אי מכיר את השם, לא מכיר את האישיות, שהוא מבוקש במגזר הדתי לייט עד הדתי חרדי. מבוקש עם חודשים של המתנה. אני מבין, גם בדיעבד התברר

לי, אמרו לי תשמע אתה הזמנת אותו אישית, אמרתי אני לא הזמנתי אותו אישית. הסתבר שיש איזה קליק ניוז שרשום למטה באופן גנרי, אלי אטון. לביא זמיר: לא זה נראה כאילו אתה מזמין אותם להרצאה מעוררת השראה. ככה זה נראה.

אלי אטון: אני רוצה לומר לכם ואני מזמין את כולם

(מדברים ביחד)

אלי אטון: יש לא מעט הרצאות. בוא נדבר ברמה הטכנית, בקליק ניוז כתוב אלי אטון,

אלא אם כן תצא הודעה ממני שזה ברור לחלוטין שזה יוצא ממני. עכשיו נדבר על המהות. כל יישוב בוחר לעצמו, ואתם תראו איציק יציג את זה, כל יישוב בוחר לעצמו את התוכן שהוא רוצה לקבל. אף אחד לא נכנס לתכנים. אני כבר מראש הבהרתי לכם שאני נגד אמירות כאלה שנעשו. הייתה לי שיחה עם אורה לפני זה. אני יכול להיות אחראי אני לא יכול להיות אחראי על מה שנאמר, אבל אני כן יכול להיות אחראי על מה שייאמר. זאת אומרת על העבר שנעשה, על דברים שנעשו אני לא יכול להיות אחראי. אבל אני כן יכול להיות אחראי על הדברים שייאמרו במועצה האזורית לב השרון. על זה אני כן יכול להיות אחראי, ולתת את הדעת על זה. ברור הדברים האלה לא עוברים דרכי, הם עוברים דרך מחלקת זהות יהודית שעובדת. למרות שבסופו של דבר האחריות היא שלי בנושא הזה. אני רוצה קודם איציק תציג את הנושא.

יצחק יצחק: אני לא רוצה לדבר על העניין אני רוצה לדבר על התהליך, שאנשים יהיו מעורבים בתהליך, כי יש לי רושם שאתם לא מכירים את זה. אולי הוועדים מכירים את זה קצת יותר. אנחנו מזה שנתיים יוצאים בקולות קוראים ליישובים. זה 5, 6 קולות קוראים בנושאי תרבות יהודית: אוטובוס סיור סליחות, פעילויות לחגי תשרי, פעילויות לרגל השבת העולמית, מימון תכנים הנוגעים לארון הספרים. אנחנו מקבלים מהיישובים את הנושאים שהם מעוניינים בהם. הם קובעים לעצמם, מתוך הקולות הקוראים האלה. הם קובעים את הנושאים שהם מעוניינים בהם. כדי לסבר לכם את האוזן

הנושאים, יש לי פה לכל יישוב הודעה שנשלחה ליישוב שמדברת על הנושאים במהלך הפעילות בנושא זהות יהודית בכל יישוב. כל אחד מוזמן לקבל את זה, כל יישוב, הוצאתי לכם את זה היום. אבל בשביל לסבר לכם את האוזן, בחירות היתה לנו פגישה ללימוד של ימימה זה נקרא- הרב שניר גואטה כמו שציין אלי.

(מדברים ביחד)

יצחק יצחק : פרשת השבוע עם ג'קי. ניצני עוז, סדנת טעמי המקרא- ויש עוד כל מיני קולות קוראים שקשורים לסדנאות מקומיות ביחד עם היישובים. אני יכול להגיד לכם שלפחות בשני אירועים, שבאחד מהם אני באופן אישי השתתפתי- היה אירוע בפורים אישית, שהשתתפו איזה 200 חברים. במשמרת היה גם אירוע שהיה באמת מרגש עם הרב של היישוב היו שם כ-200-240 משתתפים. אני מצטרף לאמירה של אלי. זה לא בא ממקום לא של כפייה, היישובים בחרו לעצמם. וגם במסגרת הקולות הקוראים מצוין במפורש, שהאחריות לקיום הפעילות היא של היישוב, ולאחר שעמד בכל הדרישות לקיומו. אנחנו לא מתערבים בתכנים או בבחירות של היישובים. יחד עם זאת, גם מי שיראה את התכנים, אין בהם לא משום כפייה, וזה שיישוב בחר לעצמו למה אין איזושהי מעורבות באמירות כאלה ואחרות. אני מצטער, אני אפילו לא מכיר את הרב שניר גואטה, ולא הייתי באירוע שלו. אני יכול להגיד לכם שבדיעבד, בעקבות הקריאות שהיו עכשיו, הבנתי שמתקיימת פעילות כזו בפורן. אני אומר את הדברים האלה במקום ואני כתבתי אתמול למליאת המועצה, אני חושב שהתפקיד שלנו הוא גם להרגיע גם אם הייתה אמירה כזו או אחרת באירוע כלשהו. גם אם היתה אמירה מצד גורם אחר, אנחנו לא בודקים. אין לנו גם את היכולת להיכנס לעניינים האלה. אז אני חושב שהתפקיד שלנו הוא גם להרגיע.

(מדברים ביחד)

יצחק יצחק : לא לוקחים ובודקים את כל מסכת ההרצאות של מרצה כזה או אחר, מה נאמר באיזה מקום.

מיכל גליק : לא בודקים, אבל כשיודעים שיש בעיה יש מקום לשקול אם לסבסד את זה או לא.

יצחק יצחק : גם אם הוא פגע ברגשות הציבור, אז כמו שאלי אמר אחרי שאתם הצפתם את זה, אין לי ספק שנעביר את המסר הזה, שבמקום כזה הרצאה כזו אנחנו נעביר את המסר, שבאמת צריך להרגיע, זה מה שיש לי להגיד לכם.

לביא זמיר : אני אגיד קודם כל שיש פה פריחה בנושא התרבות והיא מבורכת וכל היישובים מרגישים את זה.

יצחק יצחק : תרבות בכלל.

לביא זמיר : תרבות בכלל, מבורך לחלוטים ושפו על המאמצים. אני יודע שלא קל לגרד

לזה את התקציבים. ליד זה לא יכול להיות שאין יחס ישיר ואין אחריות בין מי שמשלם ומסבסד לבין התוכן שעובר. בחיים לא שמעתי על הרב

הזה, שמעתי עליו אתמול פחות או יותר. תיצלנה האוזניים, שמעתי שלוש הרצאות שלו, אני כבר מכור, תקשיבו אנחנו לא יכולים להרשות לזה

לקרות. עכשיו אם מושב פורת רוצה להזמין אותו בבקשה, מוזמנים. אני לא חושב שחותמת מועצה אזורית לב השרון צריכה להיות על תוכן כזה,

אני חושב שזה לא בסדר. ואין לי בעיה לא עם- ועכשיו להלביש על זה את התפילין בבית ספר וזה, זה לא המקום ולא הסיפור. יש תכנים מסוימים

שאתם אחראים גם על איזשהו סטנדרט ציבורי שאסור שהם יהיו. כמו שאני מצפה ש"שוברים שתיקה" לא יהיו בדרור בסדר? באותה מידה.

יצחק יצחק : מה, מה הציפייה שלך? שאני אודיע היום בערב למושב פורת, אני אודיע

להם שמחר אני מבטל את ההרצאה? תסביר לי מה הציפייה שלך. אני רוצה להבין.

לביא זמיר : עכשיו אתה כבר בבעיה.

יצחק יצחק : סיבסדתי אירוע בעין-ורד של של זהות יהודית 4,000 ₪, ו-4,000 שקל

במשמרת ויש פה מפתחות גם לסוגי אירועים. אין לי שליטה על מה שקרה ולהפיל את זה על השולחן הזה.

לביא זמיר : אבל זה השולחן איציק. יש שם אנשים טובים שעובדים תחתכם.

- נתן סלומון : אני אגיד לך מה אפשר כן לעשות, זה להוציא מכתב למושב פורת ולהסביר להם, לוועדים, לבוא ולהגיד להם חברים, יש תכנים שלא מקובלים. במידה שתכנים כאלה עדיין יבחרו, הסבסוד של המועצה עבור האירוע הספציפי לא יבוטל, לא יהיה.
- לביא זמיר : אני כן אמרתי שבסוף, אתה יודע עכשיו, להגיד על האירוע מחר בפורת אני לא יודע מה להגיד לך מה לעשות עם זה. אני חושב שהייתי עושה משהו אחר. אבל בסוף יש לכם, תחתיכם, מחלקה, אני יודע שהוא במילואים כרגע, הכול בסדר, אבל אתם חייבים לייצר פה איזשהו רף. אתם המסננת של התכנים שמגיעים לציבור. עכשיו, אם יעף או פורת או כל אחד מהם החליט להזמין מתקציב התרבות שלו כל דבר אחר הכול בסדר, סביר לחלוטין. כשאתם חתומים על זה בסוף זה אומר שאתם נתתם להם גושפנקה על הדבר הזה וקשה לברוח מזה, זה זו בעיה.
- אלי אטון : הייתי שמח שהיית אומר "אנחנו".
- לביא זמיר : זאת הבעיה שלי שזה אנחנו, לא מוכן. אני איתכם סביב השולחן הזה.
- יצחק יצחק : דוד רגיש כלפי כולם. בואו לא נפתח את זה. אתה יודע אם אתה רוצה עכשיו לפתוח את זה יש לי גם מה להגיד ואני נוהר מלהגיד ואני מבין את מה שאתה אומר. בואו נכבד אחד את השני.
- לביא זמיר : מכבד לחלוטין. לא נאמר פה משהו בחוסר כבוד.
- יצחק יצחק : אני לא מדבר על אדם אישי, אני מדבר גם כלפי הציבור. כי אני התוודעתי להרבה אמירות גם מצדך, גם מצד חברים אחרים בלי רגישות לציבורים אחרים. וגם לא הערתי מעולם ולא הגבתי, והמבין יבין.
- אורנה הדר : אבל אלי אין פה בעיה.
- יצחק יצחק : שמעתי גם אמירות סביב השולחן הזה שלך ושתקתי. שאני לא שותף להן ושתקתי.
- אורנה הדר : אלי, אנחנו לא מדברים על משהו שהוא דתי או כפייה דתית. אין לנו שום בעיה עם העניין הזה של הרב, אני גם אמרתי את זה לאלי. אני הולכת לא פעם להרצאות של רבנים, זה מעניין אותי אפילו. אבל יש פה משהו אחר.

יש פה משהו שהוא ערכי שאנחנו לא יכולים לעבור עליו לסדר היום. לכן, כולנו פה, אנחנו בסוף נבחר ציבור שבא אלינו לפתחנו דבר כזה אנחנו צריכים להגיד לא, צריך לעשות את זה אחרת. אני גם אמרתי לאלי מה אני חושבת שהוא צריך לעשות. לוודא שאם הבחור הזה אם הוא כבר מגיע ואי אפשר לבטל אותו אז שהוא ידבר רק דברים שמקובלים, או עולים בקנה אחד עם הערכים של לב השרון. זה מה שצריך לעשות.

(מדברים ביחד)

משה מכלין: אני רוצה לדבר על שני דברים. דבר ראשון אני לא הייתי משווה את האמירות של הרב הזה, שגם אני נחשפתי אליהן מאתמול, לתכנים דלא נוחים לקהלים אחרים. למה? כי אני לא מכיר תכנים שממדרים אוכלוסיות של תושבים במועצה או של תושבים במדינה. ופה היו אמירות לגמרי שמדירות, ממדרות ולא מכבדות נשים בטח ועוד קהלים אחרים, זו אמירה אחת. ואמירה שנייה שהיא מאוד חשובה, זה מרגש שיש את כל הפעילויות האלה. מפתיע שהקליק של המועצה ציין רק את הרב הזה. הערב יש פעילות במסגרת אותה, אלי אבל אני רוצה להגיד לך, תקשיב. הערב, יש פעילות מאותה רשימה של איציק בחירות. לא היה פרסום. היה פרסום של משמרת של המועצה? לא היה פרסום. ופה הרב הזה פורסם. יצחק יצחק: לפי מה שקיבלתי משי, היו פרסומים אבל אני בודק את זה עכשיו.

(מדברים ביחד)

משה מכלין: משהו שאומר לכם, אני רוצה שתפיצו את זה בקליק ניוז, ואתם ללא פילטר עושים את זה?  
סיון: כל מנהל מחלקה שמתכלל את האירועים שלו מבקש את הפרסומים. כמו ששביט היום ממדור חוגים מפרסמת היום את הקהילות פה.  
משה מכלין: סיון עובדתית זה הפרסום היחיד שפורסם בקליק ניוז. היום יש פעילות בחירות, היא התחילה לפני 4 דקות, לא פורסם בקליק ניוז.  
סיון: מה יש בחירות?

- משה מכלין: ימימה. לא תקלה.
- אלי אטון: כשאתה אומר לא תקלה אתה מאשים משהו או משהו.
- משה מכלין: אני אסביר לך מה אני אומר, אם הדברים מפורסמים ללא פילטר על ידי מנהל המחלקה שבא ומבקש מהקליק ניוז לפרסם זו תקלה אלי.
- אלי אטון: אני יודע שבאירוע במשמרת השתתפו גם ישובים אחרים.
- משה מכלין: הכול בסדר, אבל זה לא פורסם עם חתימה של ראש המועצה.
- אלי אטון: זה תקלה.
- משה מכלין: אז הנה תקלה.
- ראובן קפלן: אפשר, אלי. אני חושב שהדברים הם הרבה יותר פשוטים. יש 2 אופציות: או שאתם נותנים את הכסף ליישובים שיעשו מה שהם רוצים עם הכסף שיביאו חשפניות, שיביאו רבנים, שיביאו מה שהם רוצים במסגרת "זהות יהודית". אנחנו לא יכולים השולחן הזה, ואני אומר אנחנו, השולחן הזה לא יכול לאפשר לעצמו להופיע תחת הכיתוב: "מועצה אזורית לב השרון".
- מה שכתוב מועצה אזורית לב השרון זה גם אני, גם לביא, גם אתה וגם איציק, לא יכולים להיות חתומה על משהו שלא עבר מסננת, אלה 2 האופציות. או שמעבירים מסננת מסודרת ואומרים: אנחנו מאשרים את התוכן ומפרסמים אותו או שנותנים את הכסף ושיביאו מצדי את כהנא חי, לא יודע, אלה 2 האופציות. זו, אני חושב, החלטה שצריכה להתקבל.
- אפרים חגיג: אני במסגרת מה שקרה היום בווטס-אפ פניתי לחברי הוועד וביקשתי שמחר בתוכן עצמו לבקש מהרב לא להעביר את התכנים כמו שהציפו את זה היום, ובכלל לא לדבר על נושא של התנגדות לגיוס וכל הדברים האלה. ביקשתי מהם שימזערו את הנזק כמו שאני אומר פה ביקשתי בסך הכול שיעשו את זה. עכשיו, לגבי הרב שניר גואטה זה רב שכבר, איך נאמר, זו לא פעם ראשונה, לא פעם שנייה, ולא פעם שלישית שהוא בא ליישוב. לא יודע הוא קצת אהוד בישוב, אבל אני אף פעם לא שמעתי שהוא אומר אימרה כזאת קיצונית.
- משה מכלין: אבל זה לא ראוי שלב השרון יממנו את זה.

- אפרים חגיג: עוד הפעם זה עכשיו כשהאמירות האלו נמצאו, אתה יודע כשרוצים לחפש...
- משה מכלין: לא נמצאו.
- אפרים חגיג: נאמרו.
- משה מכלין: כנס לפייסבוק שלו זה מזעזע. כאילו, יש לך צמרמורת בגוף כשאתה קורא פוסט אחרי פוסט אחרי פוסט בפייסבוק שלו.
- מיכל גליק: אני רוצה בתור יו"ר ועדת מעמד האישה להגיד שאתמול הייתי בלי הפסקה בטלפונים ובווצאפיים. באמת אין סוף נשים שהתקשרו, פנו ואמרו שמה שהם שמעו בהרצאות זה פוגעני, ומבחינתן העובדה שמועצת לב השרון באה ומסבסדת אירוע שכזה פוגעת בהן ברמה האישית. ואני מתחברת למה שאמרו פה החברים. אני באופן אישי לא נוח לי שאני, כחברת מליאה, חתומה על הרצאה מהסוג הזה.
- אבי קטרי: אלי, אני מציע להביא להצבעה את ההצעה שעלתה כאן.
- אורנה הדר: אבל מה קורה מחר?
- אלי אטון: לא חייבים להביא להצבעה, אפשר לקבל החלטה משותפת.
- אורנה הדר: אני רוצה להוסיף רק עוד איזשהו משהו בסוף, הרב הזה הוא בעצם פלטפורמה. נגיד שעכשיו הוא לא יגיד שום דבר שהוא באמת נוגד את כל הערכים שלנו, אבל יש בחור ששמע אותו אתמול, ומחר הוא נכנס לפייסבוק שלו, ויש פה איזושהי מין פלטפורמה כזאת של איזושהי השפעה שלילית שלא בטוח שזה מה שאנחנו רוצים שיהיה פה. ולכן אני חושבת שהדבר הזה מסוכן. זה חשיפה של האיש הזה עם הדעות הבלתי הגיוניות האלה, לא קשור לדת.
- אלי אטון: מה שאמרתי בהתחלה, שאני יכול להיות אחראי על דברים שנאמרו, אבל כן אני יכול להיות אחראי על דברים שיאמרו במסגרת שלנו, במסגרת של לב השרון. אני מתכוון ללכת להרצאה הזאת כמו שהלכתי לכל ההרצאות בשנה וחודשיים האחרונים. בכל ההרצאות פגשתי את ההורים שלך לביא לא מעט שם, והם מעידים, אם זו הייתה הרצאה של ספיר שהייתה

בחירות, ושל אור הלב, של צבי יחזקאלי ושל אוהד חמו, לא מעט הרצאות שהיו מאוד מעניינות. אז אני גם מכבד את הבקשה של מושב פורת גם להגיע למקום הזה. אני מאמין שגם הנוכחות שלי והאמירה תחדד את הדברים שאנחנו מסתייגים מהם כולנו, ללא יוצא מן הכלל. אין אחד שלא מסתייג ממילים כאלה. זה ברור שזה לא דרכנו, לא דרכי ולא דרכו של אף אחד. יחד עם זאת, אנחנו נבדוק את טענותיו לכאורה של משה בנושא הזה של החלוקה בקליק ניוז, איך זה עובד, למה זה עובד ככה. אני, דרך אגב, חשוף בקליק ניוז לכל התכנים במועצה. זאת אומרת סימנתי את כל האירועים שיש, ואז אני חשוף להכול. ואני רואה באמת את כל הדברים. לא רואה את ימימה פה, זו תקלה.

משה מכלין: את האירוע במשמרת אתה רואה? אתה לא רואה.

אלי אטון: אז אני רוצה לומר לך משהו, קודם כול, טוב שהערת את תשומת ליבנו. הרי ברור לכם לחלוטין, ברור לחלוטין שאין פה- אני דרך אגב, פניתי למושבים פנינו למושבים ואנחנו פונים גם לעסקים קטנים, לכל הגורמים במועצה, חברים, יש לכם פלטפורמה של דוברות, של שושיאל תפרסמו במועצה את זה כדי שיבואו אנשים. אם זה שווקים, כל הדברים לאו דווקא הרצאות, אירועים יישוביים, בכל הפרמטרים גם אירועים של יום העצמאות חייבים לעבור פילטר. קודם כול הדבר הזה ייבדק, יילמד. אנחנו, מנסים להיות כמה שיותר טובים ולדייק את עצמנו ונקבל את ההערות. אני מזמין, דרך אגב, אני לא הולך לסנגר על אף אחד, אני עשיתי אחרי שראיתי את כל הדברים האלה להגיד שלא שמעתי את השם הזה? שמעתי את השם הזה ובדקתי אוקיי, מה מיוחד באיש? מה מיוחד באיש? מעבר לסיפור של שחקן מכבי נתניה וכו', זה סיפור של הרבה אנשים. אבל לרוב, וזו ההתרשמות של הרבה אנשים, האיש הזה מדבר בעיקר על אחדות. עכשיו פה דברים כאלה זה לא מקובל. אני מאמין שמחר פרנסי פורת יבהירו לרב מהם התכנים ואיזה כיוונים מתאימים לרוח שלנו ואיזה תכנים לא.

- מיכל גליק : אני רק רוצה משפט אחד, כשאתה מגיע להרצאה כזו, זה מצטייר כאילו שאתה בא לשמוע ותומך.
- אלי אטון : ממש לא, כשאני בא להרצאה של ספיר ברמן אני לא תומך, אני בא לכבד, זה לא קשור לתומך. אני בא לכל מיני הרצאות, מה זה תומך?
- מיכל גליק : לדעתי שככה זה נתפס. בניגוד לספיר ברמן שלא היה עליהם.
- משה מכלין : ספיר ברמן לא אמרה רע על אף אחד, ספיר ברמן לא אומרת רע על אף אחד.
- אורנה הדר : אלי היא מסבה את תשומת ליבך שזה יכול להתפס, לך זה לא טוב לך.
- אלי אטון : תודה רבה. אני ילד גדול. אני אקבל את ההחלטות שלי באופן אישי. אני מבקש, במידה ואתם, להוריד את האחריות של חברי המליאה מכל מיני הודעות כאלה. אני זאת החלטה שלי. עם כל הכבוד. אני יודע איך לקבל את ההחלטות בצורה סוברנית, אני ילד גדול. זה לא יישמע. האמינו לי אני בא לשמוע באוזניי ולא לראות קטעים של 4 דקות על מה האיש מדבר. אם הוא ידבר על דברים שלא מתאימים אני אגיד. זה הכול.
- יצחק יצחק : אני רק מציע לכם, אם אתם כל כך מגלים רגישות, אז באמת בסוף הישיבה תיקחו את התכנית של כל הישובים ואני אשמח מאד לקבל את ההערות שלכם. אני לא דיברתי על דת. רוב האירועים פה זה גם לא דתיים, בו נשים את האירועים על השולחן. אז אני אומר, אם כל כך מגלים כזאת רגישות גבוהה ביחס לאירוע ספציפי וזה בסדר, לא קשור לדת, אני אשמח מאוד שאתם תעברו על התכנים. ואני אשמח מאוד שגם תהיו רגישים גם לאירועים האחרים. חשוב. משה, אני רוצה לשמוע אותך גם לגבי אירועים אחרים.
- משה מכלין : בהחלט. אתה חושב שאני מפלטר את הדברים שאני אומר?
- יצחק יצחק : לא, לא, חס וחלילה.
- אבי קטרי : אתה אמרת שאתה הולך להוריד את חברי המליאה מהדיווחים האלה.
- משה מכלין : מה פתאום. גם אלי אמר דברים בעידנה ד'ריתחה, הכל בסדר.

אלי אטון : דרך אגב, מנהיגות זה קבלת אחריות. נתקדם. עדכון לגבי בית ליד, הסגה הזאת נמשכת כבר מעל שנה. נפגשנו לפני שבוע וחצי. קודם כל המגעים עם משרד התחבורה התקדמו באמת בצורה משמעותית. הורידו את הרצון שלהם ממרכז תחבורה מ-10 דונם ל-40 דונם, דו-קומתי. באו לקראת חתימה על ההסכם כדי שמשרד התחבורה יקדם את אזור התחבורה שלהם ואנחנו נקדם את אזור התעשייה שלנו, נביא אותו להפקדה, ופתאום נתיבי ישראל המבצעים הוציאו התנגדות, פוצצו את ההסכם. נפגשתי אני ואיציק עם ניסים פרץ, מנכ"ל נתיבי ישראל, גם עם אסבנה בתכנון, גם עם אילן, וגם המהנדס של כפר יונה, נפגשנו איתו, על מנת לראות מה מפריע לנתיבי ישראל. הגענו למתווה של כמה אבני דרך. מסתבר שזה הכול פרוצדורלי, לא היו שם דברים מהותיים הם הורידו את הדרישות שלהם ורק רוצים שנתאם את המיקומים וכל הדברים האלה. אנחנו מחכים לקבל מהם את הפרוטוקול שאנחנו נדע שזה פרוטוקול שיש לו משמעות. יבוצעו כמה פגישות גם עם הוועדה המחוזית, גם עם היועצים המשפטיים, ואני מקווה שתוך חודש נוכל להתקדם הלאה לגבי אזור התעסוקה הזה. עדכון לגבי שדה התעופה, עדכנתי אתכם במליאה הקודמת, שהוועדה הארצית הטילה על הוועדה המחוזית לחזור ולדון בשני אזורים "מנחתים". הם קצת ככה מעדו בלשונם וקראו לזה מידי פעם שדה תעופה. כשמדברים על שניים, 1. בעין ורד של 260 מטר, עם תוספת של 0%, והשני בתנובות מנחת שני שעומד על 670 מטר. התקלה הגדולה היא שיש אפשרות בארצית להגדיל את זה ואם יצטרכו לעוד 0%, שזה כבר שובר שוויון, אתה מביא את זה ל-900 מטר ואז זה כבר לא "בקאיי" ודברים כאלה אלא מטוסים קלים. רשמתי כמה אבני דרך ממה שהיה היום. היינו שם אני ואיציק, נרי ירקוני, שהוא המומחה תעופה מטעמנו, שהוא ייצג את המועצה לפני 7 שנים, רונית עובדיה כיועצת משפטית, אילן בר, אורנה הייתה בזום, טל בן-יוסף ועוד חברי ועד מקומי ואגודה של תנובות. ישיבה מאוד מאוד

דיקטטורית. מיכה גדרון יושב ראש הוועדה סוג של דיקטטור. הם יעדו שני אתרים, כמו שאמרתי בתנובות ועין ורד.

במחוז המרכז יש להם את ראשון לציון. יצחק יצחק:

חדרה זה מחוז צפון. הם העלו את האתרים של תנובות ועין ורד שהם שני אלי אטון:

אתרים לא חוקיים שנסגרו לפני כמה שנים על ידי בית משפט. ואז הם אמרו בגלל שהיו שם אתרים אז אנחנו לקחנו אותם כאופציה. אז אמרו להם מה אתם רוצים להכשיר את השרץ? זאת אומרת, בגלל שהיו שם אתרים אז מצאתם שהאתרים האלה מתאימים? העלינו כמה טענות שם. אם יהיה זמן, רונית תרחיב לאחר מכן. הנושא של פגיעה בחקלאות, בטיחות טיסה, ציר אקולוגי באזור של בריכת החורף, קו מתח גבוה, תנובות יש לנו את המט"ש שבכלל הולך לגדול מ-9,000 קוב ל-15,000 קוב ביום יש לזה משמעות של ציפורים, קו מתח גבוה שמה. לא התייחסו לתוכנית הכוללת של לב השרון על ההתפתחות שלנו, לאן אנחנו רוצים להגיע, לא נגעו בדברים האלה. הבעיה הקשה ביותר בתוכנית הזאת קודם כול האירו בפניהם מה שנקרא כמה נורות ירוקות ולא אדומות. אבל נגיד גם את הדברים הטובים המחוזית שאלו אותם שאלות קשות ברמה של- הם מייעדים במרכז הארץ שיהיה בו שדה תעופה או מנחת כזה, שיכיל בתוכו גם מטוסי כיבוי וכולי. אז נרי ירקוני סתר אותם ואמר שבשריפה האחרונה שהייתה לא היו חסרים מטוסים, לא היו חסרים זה, לא זה היה פשוט עניין של תיאומים וכל הדברים האלה. אבל אנחנו נכנסים כרגע לא לצרכים כאילו לא היו צרכים. המדינה לא העלתה בכלל מהם הצרכים. לא נתנו לנו זמן בכלל להתארגן. כאילו, זה היה כמה ימים לפני פסח עד שרונית ביקשה הארכה, האריכו את זה ל-5.5 (היום), ביקשנו עוד לעבוד על כל ההסתייגויות שלנו, על כל ההיבטים המשפטיים. המחוזית, בגדול, לא מרוצה התכנון שהציעו, הם לא מרוצים יש לא מעט פגמים שגם אנחנו הצבענו עליהם וגם המחוזית הצביעה עליהם. אני לא כל כך בטוח שהתוכנית לא תקודם. השלב הבא בהינתן שאנחנו נהיה תלויים בתוך

הסיפור הזה זה עובר, הם ממליצים, זה לא ביצוע, הם ממליצים לוועדה הארצית. הוועדה הארצית הטילה עליהם להסיק את המסקנות איפה יהיה המנחת הזה ואז אנחנו כבר פה בקטע הזה כבר נתחיל להיערך בכמה פרמטרים במישור המשפטי, במישור התעופתי, במישור הארצי מול משרדי ממשלה, במישור האזורי שלנו עם ראשי רשויות, כי זה נוגע בכולם וכמובן הישובים והתושבים לעבוד ולעשות איזושהי סדרה של כמה פעולות שנתכנן אותן כדי שנוכל למנוע את הצרה הזאת. אני נמצא בוועדה הארצית, אבל בוועדה הארצית אני לא אוכל להצביע בגלל שהייתי בוועדה המחוזית, סליחה, אני לא אוכל להצביע כי הייתי בדיון היום. אבל זה היה עדיף שהייתי בדיון היום.

יצחק יצחק : אלי אני רוצה רגע להוסיף. בנושא הזה לא כל כך סופרים אותנו. ואני גם מציע, אני הצעתי גם לאלי, אני חושב שאנחנו צריכים להקים פה איזושהי ועד פעולה. להזכירכם בסבב הקודם היה פה איזושהי ועד פעולה שכלל חלק מהישובים. לעניות דעתי, אנחנו צריכים להקים איזושהי ועד פעולה עם שיתוף של אנשי מקצוע, גם יועצים משפטיים, גם יועצי תעופה וללכת למאבק. אין לי ספק שגם החלק הפוליטי פה עומד מאחורי העניין הזה. צריך להיאבק גם עם משרד הפנים, שר הפנים, שר התחבורה. למרות שיכול להיות שהם מאמצים את ההמלצות שלהם. אבל אני חושב שאנחנו צריכים...

אלי אטון : מה שמצחיק, סליחה איציק, ראשון לציון שהיא גם חלופה, הם היו. אמרו, אין לנו בעיה. אין לנו בעיה. התקלה הגדולה ביותר בסיפור הזה, קודם כל, מה שאיציק אמר, ברור שהדבר הזה יקרה ואנחנו נעשה את זה. התקלה הגדולה ביותר, שהתוספת 0%, היא לא במחוזית. יאשרו את הרגיל ואופציה. והאופציה הזאת פתאום יש לך עוד פלטפורמה לתוספת 0%, שזה שובר משנה סטטוס לחלוטין. אורנה.

אורנה הדר : אני מסכימה כמובן עם מה שאיציק אמר, אבל אני רוצה רגע להגיד משהו. אני הייתי לא פעם בכביש 6 במנהל התכנון, ואני רוצה להגיד שאפן, כי

הפעם הייתי בדיון שבאתם מוכנים, כולם, עם היועץ המשפטי, ועם היועץ של התחבורה, והיינו באמת באמת עניינים, והבאנו את כל הדברים כמו שצריך. אני ממש נהניתי מכל רגע, הרגשתי ממש גאה, כי הייתי לא פעם בוועדות תכנון בכביש 6, והפעם המועצה הגיעה, ועל זה צריך להגיד באמת תודה, בתור זה אחת שהשתתפה שם, ושאפו. אני מקווה שאנחנו נצליח, אם אנחנו נתמיד ככה, אנחנו נוכל עוד להפתיע.

- אלי אטון : יש לנו עבודה קשה. אני לא תולה ציפיות.
- אורנה הדר : ועדיין, באנו מוכנים, ולא הכילו אותנו לוקשים.
- אלי אטון : יש לנו יועצת משפטית טובה. אבל יש לנו עבודה קשה. יש לנו עבודה קשה. לפני כמה שנים היתה הצעה שתהיה ליד שערי אפרים, האגרגטים זה ירד תכנונית, מכיון שמבחינה תכנונית הדבר הזה לא יכול להיות – לא קשור להתנגדות כי אנחנו מתנגדים.
- נתן סלומון : הבנתי שזה עלה חזרה למקום טוב.
- אלי אטון : אני לא מכיר את הסיפור הזה.
- נתן סלומון : מדרום השרון קיבלתי את המידע.
- אלי אטון : אני לא מכיר את הסיפור, אבל אני אבדוק אותו.
- נתן סלומון : אנחנו נמצאים פה כאילו אנחנו מטרה פה.
- אלי אטון : זה לא כאילו, אנחנו מטרה.
- נתן סלומון : אנחנו עם המותניים הצרות של המדינה וכולם מסתכלים לפה.
- ניסן : הבעיה העיקרית של מדינת ישראל היא לא שטחי נחיתה, היא נתיבי הטיסה, ומדינת ישראל מוגבלת בנתיבי הטיסה שלה בכניסה ולכן את השדות מנסים לעשות בנתיבי הטיסה. דווקא פה, במותניים הצרות האלה, זה האזורים הנקיים, אין לנו לא את עתלית, אין לנו לא בסיסי פלמחים כל הנקודות האלה. אפילו רמון, הוא שדה שכיח ולא כל כך מתרומם רק בגלל נתיבי האוויר, הם צריכים לעשות עיקוף שלם, והם לא יכולים להיכנס ישר לתוך השדה עצמו.

רונית עובדיה : אני התרשמתי שגם הוועדה המחוזית התרשמה שיש פגמים בתוכנית הזאת, שהם לא סיימו לדייק ולחשוב עד הסוף, בדיוק על כל הנושא של עוד 0%, מה ההשפעות הסביבתיות. הם שאלו הרבה שאלות בעצמם, לא רק בגלל הדברים שאנחנו העלינו. אנחנו באנו טעונים, וכל הזמן רצינו להגיד את מה שיש לנו, אבל גם הוועדה המחוזית, נציגת המשרד להגנת הסביבה, נציגת החברה להגנת הטבע, וגם נציגת המחוז שאלה שאלות. אני לא חושבת שזה יעבור בקלות, יש לנו הרבה עבודה, אבל אפשר גם לדייק את מה שעשו, ולחשוב איך עושים את זה טוב יותר, ואיך עושים את כל הבדיקות שצריך. וכמובן, אנחנו הסברנו למה לא צריך בכלל. שוב, לא התרשמתי שבגלל מה שאמרנו, התכנון יבוטל, אבל כן בהחלט לקחו בחשבון את הדברים ונראה שצריך עוד עבודה על התוכנית הזאת.

אלי אטון : בואו נתקדם, נקיים פורום שיוביל את הנושא הזה. מחר מגיע לכאן שר הכלכלה, ניר ברקת. פגשתי איתו לפני חודשיים, והעליתי בפניו את הרצון של לב השרון לקדם עסקים קטנים, וכמובן גם את אזור התעשייה של לב השרון טייבה. עיריית טייבה הכינה תוכנית ראשונית, והכל. אני חייב לציין את היעילות של המשרד הזה, כבר היום התקשר אליי מנהל הפרויקטים של משרד הכלכלה, שהוא אחראי על אזורי תעסוקה גדולים, והוא אמר לי שהוא רוצה להיפגש איתי כדי לפתח, והוא אומר שהמשרד ישקיע כסף, בפיתוח של האזור התעשייה הזה, שזה מבחינתנו בשורה מעולה, אבל נחכה לביצוע. כאשר המטרה של האזור התעשייה שהוא לא אזור תעשייה, זה יהיה משהו, זה אזור מסחר ושירותים נלווים כמו פארק אפק, שזה שילוב של ראש העין וכפר קאסם. שילוב של עיריות, רשויות יהודיות ורשויות ערביות, המשרדים מעודדים את זה. וכמובן עסקים קטנים בלב השרון. יש לנו המון עסקים שהם מנועי צמיחה. גם התקשרה אלי היום האחראית במשרד הכלכלה על עסקים קטנים שרוצים לקדם. אנחנו קיבלנו 100 שעות ייעוץ, כבר מהמשרד לכלכלה, ייעוץ על מנת לפתח את העסקים, בלב השרון, ואנחנו מקווים, שיצמחו בשורות טובות.

נתן סלומון : שירות טובות. משהו קטן לגבי אזור תעשייה, אני חושב שהייעוד, אם אנחנו עושים את זה, לפי מה שאתה רגע הצגת, אנחנו אולי פעם נחשפים את זה, בהזדמנות גדולה. אזור התעשייה הזה, יושב על צינור הגז, הארצית. אם אנחנו נאפשר תעשייה, שנקרא לנרגיה, במקום כזה, אנחנו מעלים את התפקודיות של המקום הזה, לשמיים, זה משהו ששווה לשקול אותו.

אלי אטון : אני מדבר יותר מלמעלה.

נתן סלומון : לא, אתה אומר שזה הולך להיות כמו כפר קאסם.

אלי אטון : זה תעשייה וזה מסחר. ההכנסה שלך הרבה יותר גבוה.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : ברגע שהמשרד הממשלתי מקדם את זה יש לך יתרון אדיר. ועדה למניעת

אובדנות. אתמול התכנסה הוועדה הזאת בראשותה של לירון. לצערנו בחודש הזה היו 3 מקרי אובדנות בלב השרון. יום רביעי בערב במושב ניצני עוז בחור בן 28 ירה בעצמו, לקח את הנשק של אבא שלו וירה בעצמו בבית. קדמו קשיים לאורך שנים. לפני שבוע תושב נורדיה תלה את עצמו לצערנו בחדר המדרגות שלו מול אשתו, הם ראו אותו. אשתו והבת שלו בת 11, הבן שלו בן 18. ואם אורית בר שחזרה מהמשפחה חזרה בוכה, אורית בר מנהלת הרווחה חזרה בוכה, זה באמת מראה כמה השבר ענק. לפני חודש התאבד הבן של רמי דור, גם תלה את עצמו. שלושתם ללא מכתב, ללא סיבה, ללא כלום מכאן ועכשיו. הוועדה הזאת באמת דנה בדברים האלה. שומרי סף בקהילה, לירון תפנה לכל היישובים, תפנה אליכם כחברי מליאה, באמת לעורר את הנושא הזה מול הוועדים. ברור לחלוטין שמי שרוצה לקחת את חייו מאוד מאוד קשה עד בלתי אפשרי למנוע את זה. אבל כן יש לנו אפשרות כקהילה, כן יש לנו אפשרות כנציגי ציבור, להסתכל על מצוקות, להציף מצוקות, ואולי נוכל למנוע איזשהו מקרה או משהו כזה. נושא אחרון, כמו שאתם יודעים, חנכנו בשעה טובה את מרכז ההפעלה בצורה באמת מאוד מכובדת, ואני רוצה באמת, היה לי כבוד גם

להזמין את עמיר ריטוב שבזמנו היוזמה שלו, הוא יזם את הנושא הזה ביחד עם כל עובדי המועצה. הוא גם דיבר, הוא גם גזר את הסרט, אז מגיע לו איזה שפו וזה לו. היה באמת טקס מאוד מכובד, הגיע שר הפנים. ישבתי היום, כשהיינו במחוזית עם מנהלת המרחב, עם ענת, ושמתתי לשמוע שיש ללב השרון שם טוב ופניה חמה גם אצל שר הפנים וגם אצל הנהלת משרד הפנים. יש נקודות טובות, יש לך מישהו שאתה יכול לדבר איתו, ולא חסרים מצבים שאנחנו צריכים אותם וזה ביוס-יוס. אז אנחנו מאוד שמחים שהגיעו, ובאמת כל מי שהגיע, שפו, וכל מי שעסק במלאכה הזאת, אם זה בקדנציה הזאת ניסן שתיקן את כל העבודה הזאת, ההכנה של הזה והסיוור של מרכז ההפעלה, ובקדנציה הקודמת זה ירון וכמובן איציק שכל הזמן ידו בכול ויד כל בו כמחמאה, וכל מי שטרם בנושא הזה, מיזם מדהים בלב השרון. נעבור ברשותכם לנושא השני. נבקש ממשה לצאת.

### **אישור חבר מליאה משה מכלן כזוכה במכרז השכרת כיתות**

רונית עובדיה : המועצה פרסמה מכרז להשכרת כיתות לימוד בבית הספר בכר רוסו בהדר השרון. ההשכרה של הכיתות זה לצורך הפעלת חוג להכרה טכנולוגית. במכרז התמודדו שני מתמודדים. המכרז היה רק על כסף, זאת אומרת לא היו שם תנאים של איכות שהיה אפשר לבחון. אחד המציעים היה משה שהפעיל חוג כזה, והוא נתן את ההצעה הכספית הטובה ביותר. אין למועצה אפשרות להתקשר עם חבר מועצה אלא אם כן מביאים את זה לאישור המועצה ברוב של 2/3 מחברי המליאה. וגם אנחנו צריכים...

(מדברים ביחד)

רונית עובדיה : אז אני מביאה את זה בפניכם שתדעו שזה המכרז.

אורנה הדר : כמה הוא משלם?

אבי קטרי : למה לא הגדירו מה רוצים או מה מבקשים?

רונית עובדיה : רגע רגע, הגדרנו את זה. הגדרנו הכל. אמרתי שלא בחנו בחינה של איכות.

- טל מדר : בחנו תנאי סף למה אנחנו מחפשים שיקרה במסגרת השכרת הכיתות האלה הספציפית. אנחנו רצינו פנאי והעשרה בנושאים טכנולוגיים מתקדמים בהיבטים של מחשב, אפליקציות וכל מיני דברים כאלה. לא התעניינו באיכות בהיבטים האלה, התעניינו במי שיציע את הסכום....
- ארז אביעלי : אני אוסיף עוד משהו על המכרז. המכרז הזה הגיע בפעם הראשונה עם מחירי סף שאף אחד לא עמד בהם ואז המכרז נפסל ופורסם מכרז חדש ואז עמדו בתנאי הסף. במכרז הראשון המועצה העמידה תנאי סף כספיים מינימליים שלא עמדו בהם ואז המכרז נפסל. ויש לנו מכרז חדש.
- אפרים חגיג : נפסל גם מאחר והוא חבר מליאה.
- רונית עובדיה : לא לא לא לא לא.
- ארז אביעלי : שנייה. המכרז התחיל בזה- את התנאים ואז גם אני העליתי את הנושא שהוא חבר מליאה ואיך אנחנו מתייחסים לזה. מאחר שהיועצת המשפטית לא הייתה אז זה נדחה.
- רונית עובדיה : שירן היתה. בפעם הראשונה שהמכרז פורסם היתה רק הצעה אחת, והיא לא עמדה במינימום מבחינה כספית ואנחנו לא קיבלנו את ההצעה וביטלנו את המכרז. פרסמנו אותו שוב ואז יש שתי הצעות. הדגשתי את זה שאין כאן תנאים שהם לשיקול דעת, שלא ניקדנו את ההצעות. לא אמרנו הוא יותר מוצא בעיניי או לא. קבענו רק תנאי של כסף, והוא הגיש את ההצעה הכספית הטובה יותר. היה יכול להיות מישהו אחר. זאת אומרת הדגשתי את העניין הזה לא במובן שלא דרשנו תנאים של איכות אלא שלא דירגנו אותו באיזשהו אופן שאפשר להגיד שזה השפיע בגלל היכרות או לא. זה רק היה תנאי של מי שם את המעטפה עם ההצעה הכספית הטובה ביותר, והוא הציע. זה מובא לידיעתכם ולשיקולכן, ואם תחליטו לקדם את זה בכל מקרה אנחנו צריכים את אישור משרד הפנים.
- אלי אטון : יש למשהו הערה או שאלה בנושא?
- טל מדר : זה חוגים פרטיים לכל דבר ועניין, שמבחינתנו, אני רק אגיד גם יש חוגים היום אחרים על הפלטפורמות הבית ספריות. אז ככל שנרחיב עוד ועוד

חוגים על הפלטפורמות הבית ספריות בעיני זה מבורך, כי צריך שהמתקנים האלה יכניסו כמה שיותר. אנחנו מאד רצינו להביא באופן ספציפי פנאי שקשור במחשבים ובפיתוח טכנולוגי.

גיא זרח: אני יכול להגיד שהבן שלי נמצא בחוג של משה בעריכת וידאו והוא נהנה ומבסוט. זה חוג ברמה.

אלי אטון: מי בעד? כולם.

### הצגת תוצאות פיילוט גזם ואישורו

אלי אטון: הנושא הבא, מכיון שירון נמצא פה ומחכה בסבלנות רבה להצגת תוצאות הפיילוט גזם בישוב שלו. כמו שאתם יודעים כמעט שנה צוות ההיגוי בנושא פיננסי הגזם, שזה רועי ומיכל, לביא, ירון, רות ועוד אנשים שעסקו בסוגיית הגזם, ומי כמוכם יודע שסוגיית הגזם היא סוגיה חוצת שנים וחוצת רשויות, היא בעיה ארצית. באמת צוות מדהים שעשה עבודת קודש. בדקו את כל הנושאים, והיום באו להציג את הנושאים גם ברמה התפעולית וגם ברמה הכלכלית וגם ברמה של ממשק אחריות בין ועדים במועצה ותושבים, ואפיון של איך מפנים את הגזם מהישובים, שזה לא פחות חשוב. זה אחד הדברים החשובים בנושא הזה. אני מעביר למיכל ורועי את השרביט.

מיכל גליק: לפני שנתחיל אני רוצה להגיד תודה לוועדת הגזם, רועי מימון על כל השותפות, הוא היה אחראי על הפיילוט בניצני עוז ושער אפרים בעצם, ולמעצב הגרפי של המצגת. אלון בלחסן, לביא, זמיר, אלון ציפורי, משה מכלין, ירון בלנרו ורועי.

אלי אטון: תנו לחברים להציג את הפרזנטציה שלהם עד הסוף ובסוף נשאל את כל השאלות.

מיכל גליק: עוד משפט לפני זה, אני רוצה להגיד את כל הערכה לירון שיושב פה ולרוי, שמתוך כל הפעילות השוטפת הם מוצאים את הזמן ואת המקום לבוא ולקדם את הפיילוט בנושא לכל שאר העבודה. תמיד נותנים מענה כשצריך

ובאמת כיף מאד לעבוד איתם. אז בוא נריץ את זה. היו שתי שיטות בפיילוט. שיטה ראשונה זה שיטת המשאית הגורסת. זה התבצע בגאולים, יעף ומשמרת. היה חשוב לנו לקחת יישובים שנעשה בהם איסוף גם מפתחי בתים וגם מפניות גזם. רצינו לבחון איך זה עובד בשתי השיטות האלו: אוספים וגוזמים, גורסים ומפזרים בשטחים ציבוריים וחקלאיים בעצם. היתרונות של השיטה הם שתושבים מאוד מאוד מרוצים ממנה. איפה שעבד מוישיק, היו מאוד מרוצים מהשירות. אמרו שזה שירות נדיר בעסק הזה, שהוא עדיף, שהוא מגיע בזמן, שהוא עומד בכל הקריטריונים של מה שהוא מבטיח. הוא אומר שהוא מפנה ביום, הוא מפנה ביום. אם יש בעיה הוא מגיע למחרת בבוקר וממשיך. זה נמשך עד עצם היום הזה. מאד, מאד מרוצים ממנו. יתרון נוסף הוא עלויות, אין צורך בהקמה של מרכזי איסוף לצורך השיטה השנייה. הדבר הנוסף שהוא באמת חשוב, אנחנו מקבלים כימות מדויק של משקל הגזם. המשאית שלה גורסת בדיוק. טון. אנחנו יודעים בדיוק כמה טון עובר במושב בכל סבב. וכשאני אומרת "אנחנו יודעים בדיוק", כאשר השווינו את הנתונים בין היישובים האלה, כמה גזם פונה בהם בשנה מקבילה באותה עונה, באותם חודשים, לעומת כמה שמדד מוישיק, גילינו שלמרות שכביכול בכל שאר היישובים הייתה עלייה בפינוי מאז שלא הייתה מגבלה על הכמות של המשאיות, כאן דווקא הייתה ירידה של 10% כשיש לנו מדידה מדויקת. המדידה מתקיימת על פי מיכל של טון. כשהוא גורס. טון הוא יודע את זה. זה שקילה שלו בתור מהנדס, שהוא יודע כמה נפח בקוב, והוא מתרגם את זה למשקל.

ארז אביעלי: הוא יודע מה המשקל הסגולי. הוא לוקח את הנפח ומכפיל במשקל הסגולי. מזה מחשב את המשקל, והוא גורס. כשיש לו מקום הוא מכניס את הגזם, גורס, ויודע בדיוק מה רמת המילוי לאחר הגריסה. הוא מפנה משאית גרוסה מלאה. עלתה הצעה לבדוק פעם אחת כמות כזו של גזם בשקילה בפועל – כדי לוודא את החישוב – כמה היא באמת שוקלת, אבל הפיזיקה

- כאן פשוטה : קוב גרוס – יודעים מה המשקל הסגולי שלו, יודעים את הנפח, ולכן אפשר לדעת בדיוק את המשקל.
- משה מכלין : הפיזיקה פה היא פשוטה. הוא כאילו "שוקל" את הגרוס. קוב גרוס, אנחנו יודעים מה המשקל הסגולי שלו, אנחנו יודעים מה הנפח, אתה יכול לדעת בדיוק מה המשקל. הוא מפנה משאית גרוסה. לטובת הפיילוט הנתונים האלה מספיקים בהחלט. זה לא צריך להיות על המילימטר.
- מיכל גליק : ולמען הסר ספק, כשאני אומרת מושיק – זה לא אני, אלא המפעיל שביצע את העבודה בפועל.
- משה מכלין : למען הסר ספק, כשהיא אומרת מושיק, זה לא אני.
- מיכל גליק : בואו נמשיך. אתגרים, היו אתגרים בשיטה הזו. האתגר הכי גדול שצריך למצוא אתרי פיזור לגזם הגרוס. זה משה שמשאית יכולה להיכנס אליו, זה משהו שהוא עביר למשאית בגודל הזה, ובאיזשהו שלב השטחים הציבוריים בעצם מנוצלים ואז צריך לעבור לשטחים חקלאיים. לא תמיד החקלאים ששים לקבל את הגזם הגרוס מסיבות כאלה ואחרות. ביעף נגמר השטח, אין שטחים חקלאיים אז שם הסתיים הפיילוט. בגאוליס יש חקלאי שעושה מזה קומפוסט, כל פעם הוא אומר תביאו רק תביאו. במשמרת כל שבוע, מידי שבוע, מזכירת היישוב מרימה טלפון לחקלאים בסבב ושואלת מי פנוי? אז צריך להבין את זה. המשאית לא גורסת גזעים עד לקוטר מעבר לקוטר של 10 ס"מ, אז למרות שהמועצה לא אמורה לפנות גזעים מכריתה, אם עדיין יש שאריות של גזעים אז צריך לבוא ולעשות השלמות של איסוף במשאית של צבי כהן. אתגר נוסף, גם אם המועצה מחליטה שהיא רוצה לעבור ולהתקשר עם הקבלן יש לו שתי משאיות והן עסוקות, הן פול טיים. אם אנחנו רוצים הוא צריך לרכוש משאיות וזה עניין שלוקח זמן.
- ארז אביעלי : לרכוש משאיות ולסדר אותן.
- מיכל גליק : חצי שנה. אחרי שהשווינו את העלויות מכל הכיוונים אנחנו הגענו לזה

שיש 7% של חסכון, כשאנחנו לוקחים בחשבון עדכון מחירים של צבי כהן. צבי כהן רוצה לעלות את המחירים. אנחנו לקחנו בחשבון פחות או יותר בין מה שהוא מקבל היום לבין מה שהוא רוצה. איציק שטל נתן איזשהו אומדן למחיר שייסגר ולפי זה עשינו את החשבון. החסכון הצפוי הזה, החסכון של 7% לא כולל את ה-10% העליון. אז אם עושים חשבון כאילו ירדנו ב-17%.

אפרים חגיג: השאלה אם אתם מוצאים פתרון ממשי לכל הגרוס, זה בסופו של דבר אנשים כבר לא רוצים לקבל ונוצר מצב שכאילו המשאית לא יכולה לרוקן?

מיכל גליק: השטחים האלה, בשנה וחצי, הגזם בשלושה חודשים יורד ל-50%, שנה וחצי נעלם לגמרי ואז זה מחזוריות שאם יש מספיק שטחים זה מחזורי.

משה מכלין: אבל אפשר להגיד שיש פה עוד אפסייד שזה אפשר "למכור" את הגרס הזה למכור אחר.

מיכל גליק: השיטה השנייה שבחנו זה אתר איסוף אשכולי בהשתתפות ניצני עוז ושער

אפרים ובהובלה של רועי פה. בעצם אוספים מפינות גזם על ידי משאית, היא מפנה את זה לאתר אשכולי, שטח חקלאי בעצם בניצני עוז. שם נאגר הגזם מספר חודשים, הוא מתייבש וכעבור X חודשים מזמינים מגרסה גדולה שמגיעה עם שופל שמעלה את הגזם עליה, היא גורסת ומפנים את הרסק על ידי קבלן ופול-טריילרים כחומר גלם, במקרה הזה פינו את זה כמצע לרפתות. היתרונות זה באמת שביעות רצון מאד גדולה. התושבים פינו להם, פינו להם, הם לא הרגישו באיזשהו הבדל כמו במשאית הגורסת שפתאום במושב מפוזרים דברים, זה שקוף להם לחלוטין. השירות היה טוב ואמין, ובאמת אני חייבת להגיד את זה, כמות הגזם במשאית היא גדולה מהכמות היום בגלל שהטווח הוא קצר ולא נוסעים על כבישים בינעירוניים. העמיסו את המשאית, וגם עשו יותר נגלות. אם משאית רגילה עושה סבבים בפינוי רגיל ביום עבודה, אז פה נעשה בממוצע 5 והיו ימים שגם כן 7. אתגרים כמו שאמרתם, צריך להקים וגם לתחזק אתרי גזם אשכוליים. הם צריכים להיות קרובים לישובים, אחרת נכנסים עוד פעם לתעבורה בכבישים עם פקקים. אנחנו צריכים לפעול בעבודה מקבילה עם

המשרד לאיכות הסביבה במרכז השלטון המקומי. אלי פה בקשר טוב עם השרה לאיכות הסביבה, ונעבוד במרץ כדי לקדם איתם את הנושא. חסכון צפוי 25%, זה הרבה יותר מהקודם, ופה אני מסתכלת כשעשינו את החישוב הסתכלנו כמה תכלס עלה לפנות בשלושת החודשים המקבילים, התפעול, וכמה עלה התפעול בתקופה הנוכחית, ולא נלקח פה בחשבון הנושא שהרבה יותר גזם פונה, משמעותית אפילו. אנחנו מעריכים שבמינימום 20% גזם פונה במינימום וזה לא נכלל פה בחסכון.

אפרים חגיג: גם השטח התפעולי לא נכלל פה.

מיכל גליק: נכון.

אפרים חגיג: שלשטח התפעולי יש הרבה משקל.

מיכל גליק: ללא תחשיב הקמת אתר. תחזוקת האתר כן, ללא הקמה. זה כולל מנהל אתר. המכונה הזאת יותר חזקה ויותר מהירה. בואו נמשיך, שאלות אחר-כך בסוף. המלצות הוועדה – הוועדה ישבה, התכנסה ולהלן ההמלצות שלה. אנחנו ממליצים לבחור בשיטה ב בעצם שזה הקמת אתרי גזם אשכוליים. לפי המפתח הזה של רשימת האשכולות, שכתוב פה, אני לא אעבור על הכל, ירון עשה פה עבודה יפה של מיפוי האזורים ובחירה מה המקבצים, אפיון אתר אשכולי.

יצחק יצחק: קבעתם את האשכולות היה חשוב גם לבחור באיזה ישובים כי יש לזה

משמעות או שזו בחירה שלהם?

מיכל גליק: השלב הבא כתוב פה, צריך למצוא בכל אשכול את המיקום שהוא מתאים,

זה השלב הבא. אפיון האתר, זה שטח חקלאי באזור 4 דונם, אנחנו מעריכים, שוכרים אותו לטווח של 10 עד 15 שנים מהאגודות החקלאיות, כולל גדר מקיפה, שער כניסה, דרך גישה לאתר ובתוך האתר שהמשאיות בחורף לא ישקעו. שילוט אתר, מערכת מצלמות לבקרה, אמצעי הגנה מאש, הידרנט 1 או 2 או יותר לפי מה שהמשרד לאיכות הסביבה יגדיר. חגורת אש, אפשר לשים גם ממטרות. ניהול על ידי עובד מועצה פלוס רכב – זה כבר נכנס בתחשיב של החיסכון שראיתם מקודם. קידום תב"ע במקביל

להליך מול המשרד לאיכות הסביבה לצורך השגת אישורים. העלות המוערכת: סך הכול אחרי מע"מ, כל המחירים במצגת הם אחרי מע"מ, 220,000 שקל לאתר. מדובר על כ-8 אתרים כרגע.

(מדברים ביחד)

מיכל גליק: זו תוכנית אב – לא נעשה את כל האתרים בבת אחת, נתקדם לאט, ואם נראה שיש מקום לשינוי בדרך, נשנה. בתקופת המעבר ההמלצות שלנו, זה עניין של תהליך עכשיו, לא מקימים את כל האתרים בו זמנית, עד להשלמת כל האתרים האשכוליים ולמעבר מלא לשיטה שנבחרה, אנחנו ממליצים להמשיך להשתמש בשירותי המשאית הגורסת שנותנת שירות מעולה, גם מוזילה את המחירים ונותנת גיבוי כעוד קבלן, שאם יש קבלן חסר באותו יום אפשר לבוא ולעזור. אנחנו ממליצים לצאת למכרז עדכני היברידי שכולל גם פינוי בשיטה הישנה לפי הכמות שירדה והופכת להיות אתר אשכולי. לפי קצב הקמת האתרים ופרסום נהלים והסברים לציבור. המלצות נוספות לגבי שיטת האיסוף במושבים, הוועדה החליטה שבין בחירה בפינות גזם ואיסוף מחזית הבתים, ההמלצה היא לעבור לשיטת איסוף אחת שהיא פינות גזם. בחנו יתרונות ובחנו חסרונות והחלטנו שזו השיטה העדיפה. אנחנו ממליצים לשלב את הוועד המקומי ששותף מלא בבחירת מקומים, לגבי תקצוב צריך לבחון תקצוב משותף של המועצה פלוס הוועדים, לא בתקצוב רק של המועצה, לא בתקצוב רק של הוועדים, זה תקצוב שהוא משותף. איפיון פינות הגזם זה עדיפות למסלעה, שילוט ומצלמות, ואכיפה. פקחי המועצה ייתנו מענה לאכיפה, כשמניסיון העבר אנחנו לומדים שצריך לתת תקופת הסתגלות, לא ישר נותנים קנסות. מתחילים בהתראות ורק אם אין...

אלי אטון: הסברה.

מיכל גליק: הסברה אמרנו קודם. רק אחרי תקופה אם רואים שאין ברירה אז מגיעים לאזור הזה. עלות מוערכת להקמת פינת גזם אחת כ-30 אלף שקל אחרי מע"מ.

- ירון: אני אעיר שיש כבר היום לא מעט מושבים שזה בפועל מה שקורה, שיש פינות גזם מצולמות.
- טל מדר: כמה מתוך כמה ירון? בכמה יישובים העבודה היא בפינות גזם כבר היום?
- ירון: 8 או 9, כמעט מחצית מהמועצה.
- אלי אטון: אני רק אציין שעד לפני 6 שנים פינות גזם היו בכל המועצה.
- משה מכלין: אני רק אציין אבל שהמועצה דחפה את הוועדים לאיסוף מול הבית.
- אפרים חגיג: כי המושבים נהפכו להיות מזבלה, לא הייתה שליטה.
- אלי אטון: אני אגיד לכם משהו בבקשה. אני כאחד שעסק בנושא הזה של שיטת הגזם, שינוי שיטת הגזם גם בקדנציה לפני הקודמת, לפני האחרונה לפני כ-10 שנים, הרציונל של פינות גזם הוא לא יכול להצליח, וכל השיטה הזאת לא יכולה להצליח, אם אין את המשולש של המועצה, הוועדים והתושבים. לכן יש פה איזשהו מרכיב של הסברה, של חינוך, כמו שמיכל אמרה, בשלב הראשוני של הצבת מה שנקרא נוהלי עבודה בפינות גזם, עבודה משותפת מול הוועדים של גם בדיקה שלא מכניסים פסולת גושית בתוך פינות גזם. אני הסתובבתי לא מעט ביישובים שאין להם פינות גזם ואני חייב לומר לכם שביום שמפנים קודם כל אתה צריך להוציא את הגזם באותו יום. המטרה הייתה כמויות, ויותר קל לתושבים לשים את הגזם מול הבתים. המושבים נראים כמו סלמס באותו יום, וקרו מצבים ולא מעט אני בערבי חגים נשארתי והסתובבתי שם ביישובים, שפתאום לא הספיקו לפנות את הכל אז פתאום ישוב נשאר ותושב נשאר עם הגזם מול הבתים מול הבית שלו ובא ובטענות מבחינתו בצדק כי זאת השיטה וזה מה שהובטח, הוא צריך לקבל את השירות הזה.
- אפרים חגיג: אבל אתה יודע שזה שלו. אתה שם פינות אתה צריך קודם כל לקדם את עצמך לשים את המצלמות, אם אתה רוצה קודם כל, דבר ראשון המצלמות ואנשים שיבקרו את זה, זה לא כמו מרכז התיעוד פה של פחי האשפה שיש פה מסכים ואף אחד לא מסתכל עליהם.

אלי אטון :

אם תיתן לי לסיים אז תראה שנכנסת לדלת פתוחה. אני אסיים. הנושא הזה קודם דבר שני משאית מספיקה יותר מהר לפנות את היישוב. לעצור ליד כל בית ולעצור ולפנות, זה לוקח המון זמן, וברגע שאנחנו כבר יכולים להתחיל גם בדבר הזה מודולרי. אנחנו כשעשינו את הניסיון להכניס את השיטה הזאת כשהייתי אחראי על הנושא של הגזם, וגם דיברנו על הנושא של הסברה, התראה ואכיפה, זה לא יוכל להיות בנפרד. זאת אומרת אם זה הסברה והתראה ואכיפה, זה מצלמות וזה פיקוח וזה פיקוח גם על המשאיות וזה פיקוח גם על התושבים, וכולנו צריכים להיות מיינדד לנושא הזה, לא תהיה ברירה. אין מה לעשות. אם אנחנו רוצים להצליח ולהשאיר את הנושא הזה של הגזם שהוא בשנה וחודשיים שאני ראש מועצה וכולם מכירים את זה עוד לפני זה אישיו שהוא לוקח לך עשרות אחוזים, 30% מהיום שלך כמועצה, כי אתה צריך לתת כל הזמן בנושא הזה של הגזם. ולכן המטרה שלנו בעזרת השם שאחרי שאנחנו נבצע את כל הדברים האלה וכולם יהיו שותפים לדברים האלה הנושא הזה של הגזם זה יהיה סוג של שירות שהוא גנרי וגם הוא קל לביצוע, הוא קל לתת, יהיה קל לתת את השירות הזה, זה לא משהו שירבוץ עלינו כל הזמן עם תקלות ועם קריאות למוקד ולקחו ולא אספו וכן אספו. השיטה הזאת היא קודם כל חסכונית, השיטה הזאת ירוקה והשיטה הזאת דרך אגב כל חיסכון שיבוא מהשיטה הזאת יחזור כמובן לתוך הפול של התושבים, לא לתקורות, לא לתפעול. אלי שנייה, ברשותך. אני חייב להגיד את הדברים. אני מקשיב, אני מבין את המשמעות של הדבר הזה. יחד עם זאת, אתה אומר שזה גומר אתכם פה ב־30% שאתם מתעסקים עם זה פה כמועצה. אז מה קורה, 0% שאתה מתעסק עם זה פה כמועצה אתה רוצה להעביר את זה לוועד מקומי שיתעסקו עם זה ב־50%, כי בסופו של דבר הוועד המקומי זה אנשים שמתנדבים בתפקיד שלהם, שמים את כל כולם בתוך היישוב עצמו. עכשיו מה יקרה אם אתה עכשיו רוצה לעשות פינות גזם, האלף בית של פינות גזם זה קודם כל להציב עמדות מצלמות, איך אומרים להרחיב את מעגל

אפרים חגיג :

הפיקוח, כי בלי זה המושב יהפוך למזבלה. זה צריך להיות מודגש באלף בית, זה צריך להיות מודגש באלף בית של כל הפיילות הזה, כי יש פה בעיה. בזמנו איציק מכיר את הדבר שבפורת לפני כן היו פינות גזם, כמה פולים הוצאנו משם כדי למחוק את פינות הגזם, לא הייתה שליטה. אנשים באים בלילות סוגרים את הפנים שלהם, מחביאים מספרים, שופכים, זה דבר שקשה לתושבים.

ירון: אני רוצה לענות, סליחה. הפיקוח היום נראה אחרת ממה שהיה פיקוח לפני

7-6 שנים, חד משמעי. היה פקח אחד בלב השרון שעשה טובה, היום הפיקוח נראה אחרת בלב השרון, יש פה חברי מליאה שמכירים יותר, היום גם מושב פורת מפוקח יותר ואין מה לעשות לשם אנחנו הולכים, שיהיה פיקוח יותר משמעותי בכל המועצה וגם תושבי פורת יצטרכו לפנות גזם לעמדות גזם שיהיו מפוקחות. נורא נורא פשוט, לא המצאנו פה כלום, זה עובד בהרבה יישובים, זה עובד טוב, תלך לעמדות גזם במרבית היישובים, הגזם שלנו נקי, נקודה. הגזם שלנו נקי, ואני מאמין מאוד שזה יהיה אותו דבר בפורת.

אפרים חגיג: אבל אם אתה תאבד את השליטה בפורת, אתה תבוא לוועד המקומי, תגיד לו מה אתם עושים?

ירון: אנחנו לא נאבד את השליטה בפורת.

אפרים חגיג: אם אתה לוקח על עצמך את השליטה, ואם אתה לוקח על עצמך את האחריות בתוך הפינות, סבבה, בוא תוריד קווים מנחים בתוך היישוב.

(מדברים ביחד)

נתן סלומון: לנו הייתה אותה בעיה בשער אפרים במשך שנים. בשער אפרים עשינו את השינוי, יש לנו פינות גזם שמרוכזות בכמה מקומות ואת הפסולת הגושית אנחנו אוספים מהבתים אחת לתקופה. עכשיו אני לא אגיד לך שהכול עובד חלק, יש לנו קרימינלים כמו שאצלכם גם אצלנו, אבל ברוב זה עובד בסדר ואת הקרימינלים אנחנו בסוף תופסים. עכשיו יש לי אגוזים קשים, אני אומר לך. יש לי קבלנים שאוספים פסולת ממקומות אחרים וזורקים

וצוחקים לי בפרצוף. הוא אומר לי, אתה, הקנס שלך זה 50 שקל, אני אשלם אותו, אם אני הולך לפנות את זה מסודר זה 500, בוא תן לי קנס כל יום. אתה תופס לי 1 ב־20. גם כאלה יש ואנחנו נטפל בהם. אבל בגדול זה עובד נהדר. אבל זה תהליך. זה לא מחר שאתה תעשה הכול יהיה בסדר. זה עבודה שלך בתור ועד, זה עבודה של התושבים וכן זה גם היכולת של המועצה להכיל ולפקח, אבל בסוף זה עובד.

אפרים חגיג: הועד פה יכול לבוא ולקחת את הדברים האלו, אבל הוא לא יכול להיות כל הזמן על המשמר.

נתן סלומון: אני אומר לך מהניסיון שלנו, בסוף זה עובד.

אפרים חגיג: כל יישוב ודפוס ההתנהגות שלו, אתה מבין? גם לנו יש את הבולדוזרים הלאה האלו שבאים בלילות ועושים את הבלאגן, ויש כאלו שעובדים יפה, הכול טוב ויפה, אבל מה קורה בסופו של דבר? הוועד ירים ידיים, הוא יגיד אין לי כוח. זה החשש שלי. זה החשש שלי.

ארז אביעלי: גאולים הרים ידיים במהלך הפיילוט. הרים ידיים ואנחנו שכנענו אותם להישאר בפיילוט. היום, יריב, הוא הסניגור הכי טוב של השיטה.

אלי אטון: אני רוצה להדגיש דבר אחד בשביל להדגיש את המסר. אנחנו נהיה איתכם יד ביד בסיפור הזה. יש לנו 18 יישובים. לא לכל יישוב יש יכולת כמו ליישוב אחר. אבל חד משמעית, אני יכול להגיד לך, שהשיטה תהיה בכל היישובים אותה שיטה, הטיפול בכל יישוב יהיה שונה. אם בפורת תצטרכו יותר עזרה כדי להטמיע את התהליכים האלה אצלם, האמן לי אנחנו נבוא ונסייע, אבל התהליך הזה יקרה. אין לנו ברירה אם אנחנו חפצי חיים ורוצים לעבור לעידן אחר, אין לנו ברירה. אנחנו חייבים לעשות את זה. נתאמץ כולנו ביחד. אני הייתי יושב ראש ועד, ואני יודע מה זה לקחת אחריות, ואני יודע מה זה שמפילים עליי. לא מתכוון לעשות את זה. לא מתכוון לקחת ממני אחריות ולהפיל אותה על הוועדים. אני מתכוון לעבוד בשיתוף פעולה עם כולם, תושבים וועדים. יש לנו תהליך. זה לא תהליך שעכשיו היום התחלנו ואחר כך אנחנו כבר מתחילים לעבוד כמו מכונה משומנת. תהיה תוכנית

הסברתית, שכולם שותפים, חברי מליאה ביישובים שלהם והוועדים, נעבוד ביחד, נסביר לתושבים, התושבים יוכלו לאט לאט להבין שהדבר הזה הוא בסופו של יום, כל דבר שאנחנו עושים הוא לטובת התושבים. זה לא שאני בא כאילו לסוף, להפך אני הולך לעשות עבודה. אני חייב קודם כל לפרגן לחברים שעשו את העבודה המדהימה הזו במשך כל השנה האחרונה, מגיע להם שאפו, גם מחיאות כפיים. תאמינו לי, מגיע להם מחיאות כפיים. אין ספק שזה פרויקט מבורך. אין ספק שזה פרויקט מבורך. אני לא שולל, שאני לא אתפס לא נכון. שלא תבינו לא נכון.

אלי אטון: אני מכיר את האתגרים, ולכן אמרתי שההתנהלות שלנו בהסברה- לדוגמה, אני בטוח שיהיה לי יותר קל בחירות, או בעין ורד או בניצנות, פורת יהיה יותר קשה. נעבוד ביחד כולם כתף אל כתף כדי להטמיע את התהליכים האלה. אין לנו באמת ברירה. רוצים שהשיטה הזאת תצליח ואין שום סיבה שלא תצליח. אני שמח באמת שהחברים לקחו את זה מיכל רועי, לביא, מוטי, ירון ואלון בלחשן שלא נמצא פה שהוא היה איתי דרך אגב, ועברנו תקופות קשות לפני עשר שנים, שעבדנו שבעה חודשים, ובסוף אמרו לנו "טוב, תודה רבה על השיטה, אבל לא בבית ספרנו". אני שמח שעכשיו זה צלח, ובאמת ישר כוח לכם. יש לנו הרבה לעבוד.

יצחק יצחק: קודם כל, אני מצטרף לברכות של אלי ואני מקווה שזה באמת יצלח. זה גם תהליכי, זה לא משהו שהוא מהיום למחר. אבל לדעתי, דיברנו על זה גם עם מיכל וגם דיברתי עם רועי. קודם כל, אין התייחסות פה לנושא של המבנה הארגוני. אנחנו כמועצה, מעבר לפקח אחד שראיתי אותו פה, אני חושב שצריכה להיות התייחסות למבנה ארגוני אחר בהקשר של זה, כי במבנה הקיים, לטעמי, גם אם נדרש פיקוח נוסף, גם אם נדרש לניהול של מישהו שיעמוד בקשר מול התושבים והוועדים, אז אני חושב שצריכה להיות התייחסות לזה. הדבר השני שדיברנו, בתהליך הזה דיברנו על פרס/קנס לוועדים מקומיים, הייתה איזושהי אמירה כזו שאני לא רואה פה איזושהי התייחסות בהקשר הזה. יש לזה השלכה או השפעה על ה-25%.

- אלי אטון : תסביר אולי לא כולם יודעים.
- יצחק יצחק : הם יודעים על זה. אנחנו דיברנו על זה.
- אלי אטון : אבל המליאה לא יודעת.
- יצחק יצחק : אמרנו שמהחיסכון לאותם ועדים שמשתיפים פעולה, אותם- שמחר בבוקר, אין לי ספק, שהמשולש הזה של מועצה-תושב-יישוב, הוא המשולש להצלחה של כל התהליך הזה. עכשיו, אמרנו שאותם יישובים שהם גם באמת יגרמו לחיסכון באופן משמעותי, נדע גם איך לפצות אותם. אלי אומר את זה אחרת, זה יחזור דרך – אני חושב שצריכה להיות פה איזושהי אגרה כלפי הוועדים בשביל לתת להם את התמריץ הזה. הדבר הנוסף, אני לא ראיתי את הנתונים הכספיים של החיסכון של ה-25%, אבל חשוב שגם נראה את זה, זה לא מוצג במצגת.
- ארז אביעלי : לא מציגים אבל זה מופיע.
- מיכל גליק : אני יכולה לשבת איתך על זה בנפרד ולהראות לך.
- יצחק יצחק : לא שאני לא סומך על ה-25%, פשוט חשוב לי לראות את זה.
- ירון : הערה למה שאיציק אמר, כבר היום הוועדים זכו לזה שהם לא מוציאים כסף על גזם. מי שלא מבין, מהיום שאלי נכנס לתפקיד, נתן הצהרה שמבחינתנו הייתה מאוד קשה לביצוע אבל היא בוצעה. היום ועד מקומי שחורג אנחנו מפנים לו. זאת אומרת, כבר יש חיסכון כספי לכל ועד. שבוע שעבר התקשרה אלי משהי מאחת המזכירות ואמרה לי: "ירון, יש לי עודף גושי דווקא לא בגזם, גושי", ואמרתי לה: "אנחנו מפנים את זה, זה עלינו", לשמוע את הנשימה שלה חוזרת לעצמה זה היה מדהים. כבר היום את הסוכרייה הם קיבלו.
- משה מכלין : אתה אומר פה שיטת העז שהיא לא טובה. אחריות המועצה לפנות.
- ירון : הוועדים מוציאים אקסטרה כסף כבר היום.
- משה מכלין : בהגדרה הם לא היו צריכים להוציא אקסטרה כסף.
- יצחק יצחק : גם אם אתה צודק, גם אם קיבלת החלטה שתהיה פינה אחת יישובית, ואני לוקח עכשיו לדוגמה, בסדר, ישוב עין ורד, שהוא יישוב יחסית גדול, או את

- צור משה, אני רואה בזה שום בעיה. אני הייתי גם בתוך הישובים לא מתמקד רק בפינת גזם אחת.
- מיכל גליק: זה האשכול.
- יצחק יצחק: אשכולית אני הבנתי.
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון: היישוב יחליט כמה פינות יש לו.
- מיכל גליק: הוועד מחליט איפה הפינות. אני רוצה לעבור לשקף האחרון. אני מקבלת את מה שאמרת איציק, אנחנו נתייחס לזה, לפידבק הזה. השקף האחרון זה לגבי מדיניות כללית לפינוי הגזם וגם הפסולת הגושית במקרה הזה. מה שכתוב פה פסולת גושית, אנחנו ממליצים להוריד את התדירות לאחת לחודשיים. אנחנו מסתכלים מה קורה במועצות סמוכות. יש מועצות שבהן פעם בחצי שנה. ככל שיש פינויים, יהיה גם פסולת גושית. אנחנו חושבים שפעם בחודשיים זה גם...
- אורנה הדר: אבל אם יש צורך, אז לא מבינה. אנשים משלמים פה ארנונה, אז מה עכשיו?
- אלי אטון: תעצרו. זו ההמלצה של הוועדה. אנחנו דנו בזה, בעמק חפר פעם בחצי שנה לוקחים פסולת גושית. בואו נהיה קצת מידתיים. אנחנו נותנים את הקרדיט לוועדה שעשתה עבודה מדהימה, שהתבוננה בכל המושבים. אז בואו לא נדבר הבית שלי או המושב שלי. בואו נהיה חברי מליאה. חברי מליאה זה אומר להסתכל מלמעלה על האינטרס של כלל מועצה.
- אורנה הדר: אז האינטרס של הכלל, אם יש פינוי כל חודש, אז למה לעלות את זה לפעם בחודשיים? מה זו האמירה הזאת?
- אלי אטון: אין צורך פעם בחודש.
- אורנה הדר: הם לא אמרו שאין צורך פעם בחודש. הם אומרים שבמועצות סמוכות התדירות, איזה מין שיקול זה?
- אלי אטון: זה חוסך כסף ולא לוקחים פי שתיים פסולת גושית, זה לא כמו גזם.

- אורנה הדר : עוד פעם, אם היה פה משהו שנאמר שאין צורך, זו שאלה אחרת. לא אמרו שאין צורך. אמרו שבמועצות סמוכות, במועצות סמוכות משלמים פחות ארנונה.
- יצחק יצחק : סיבה אחת אורנה, רוב הגזם הגושי לא בא מההרחבות, הוא בא בעיקר מהמשקים החקלאיים.
- אורנה הדר : פסולת גושית.
- יצחק יצחק : זה בא בעיקר מהמשקים החקלאיים, רוב הגזם הגושי. פסולת גושית, סליחה. מה שאני רוצה להגיד, אני אשים במשק שלי החקלאי את הגושי ופעם בחודשיים אני אוציא אותו החוצה.
- אלי אטון : אני מציע שנכבד את הבדיקה שהם עשו במשך חודשים בנושא הזה. זה באמת יעיל, טוב ולא פוגע בשירות.
- מיכל גליק : לגבי תדירות פינוי הגזם, אנחנו ממליצים להשאיר אותו בתור פינוי שבועי. אבל כשעוברים לשיטה של האשכולות, בגלל שבחורף יש פחות גזם, אם משאית מגיעה לשלוש נגלות, היא מבזבזת חצי יום עבודה ומשלמים לה יום מלא. במקרים האלה, אז יכול להיות ששווה לעבור לפעם בשבועיים, ואז הרבה יותר...
- דובר : או להעביר את המשאית למושב אחר.
- מיכל גליק : כן, כתלות בהתפתחות האשכולות. הקצאת משאיות, אנחנו בחנו את הנושא הזה, שהמועצה מפנה את כל הגזם עם עלייה אינסופית בכמויות. ככל שמפנים יותר יש יותר ויותר. אנחנו הגענו למסקנה שאנחנו צריכים לחזור להקצאה של מספר משאיות ליישוב. אנחנו בוחנים את המספר של המשאיות לפי קריטריונים מדויקים, חדשים ומדויקים, שרועי עובד עליהם. אנחנו נשנה את המספר והכמות. כשיהיו את המספרים הסופיים אנחנו נציג אותם, זה כרגע בעבודה. אבל כן יש כוונה מלאה לחזור להקצאה של מספר משאיות ליישוב.
- אורנה הדר : יש פה אולי אפשרות לעשות, שלתת לוועדים לפנות את זה עם משאיות שהם ייתנו, ולא המשאיות של המועצה.

- ארז אביעלי : זה פייס 2 שלנו. זה פייס 2 שאנחנו חושבים על זה לחיסכון נוסף.
- אורנה הדר : של המועצה הרבה יותר יקרה בדרך כלל מאשר מה שמביאים.
- ארז אביעלי : זה השלב הבא שאנחנו רוצים. אבל זה דיברנו על זה שזה ההתפתחות שתהיה, שבסופו של דבר, הוועד יכול להביא משאית יותר זולה, ברגע שיהיה פיקוח. ברגע שיהיה פיקוח, שלא יביאו לנו פסולת ממקומות אחרים, ושלא יהיה בלגן שם. אז יכול להיות שכן ניתן את האפשרות אבל זה בעתיד, לא בשלב הראשון.
- מיכל גליק : רק להגיד, שמשמעותי וקריטי זה שיתוף פעולה עם הוועד המקומי. הם חלק בלתי נפרד מההצלחה של באמת התהליך הזה. אנחנו ממליצים שיהיה מישהו שיסתכל על הכניסה והיציאה של המשאיות שאוספות את הגזם. מגיעות לא ריקות. לפעמים צריך ללוות את זה. והמלצה חד-משמעית, למי שעדיין אין לו, להפעיל חצרן. זו המלצה.
- רועי מימון : איפה שזה היה, זה היה הרבה יותר יעיל. המשאיות הועמסו כמו שצריך. אבל זו המלצה.
- (מדברים ביחד)
- נתן סלומון : קודם כל עבודה יפה. יש משהו אחד שלא היה לי ברור בהמלצה שלכם לעבוד בשיטה משולבת בחלק הראשון של המשאית הגורסת ושל הפינוי הזה. השאלה שלי היא כזאת, אתם הצגתם שהמשאיות הגרוסות זה בערך חצי שנה קדימה, עד שהוא יקנה משאיות.
- מיכל גליק : לא, לא. אנחנו עובדים היום איתו.
- נתן סלומון : עבור רק הנושא של השתיים האלה?
- מיכל גליק : שני יישובים אולי הוא יכול להכניס עוד אחד. אבל אנחנו רוצים להמשיך לעבוד איתו עד שלא נעבור מעבר מלא לאופציה השנייה. איפשהו יכול לקחת שיקח. הוא גם מוזיל, הוא גם נותן שירות מעולה, הוא גם עוד קבלן שיכול לתת מענה במקרה ש...
- ירון : יש יישובים שיש להם קיבולת בלתי נגמרת, אגב, של יכולת לקבל רסק-מאוד שמחים-

- אפרים חגיג: ואם יש מושב שלא?  
ירון: נעבוד איתו בהיברידיות.
- ארז אביעלי: אפי בתחשיב שלנו לקחנו, למרות שבניצנות יכולתי לקנות את זה ליישוב, אני התעקשתי שבפיילוט אנחנו נפנה את זה בכסף שבמידה ואין לנו איפה לשים את זה ביישוב יש פינוי, פינוי לאתר מורשה. הפסולת הגושית, שלפעמים זורקים גושית והוא עושה הפרדה, גילמנו שגם משאית באה לאסוף מהאתר המרוכז פסולת גושית לאתר הטמנה של פסולת גושית.
- אלי אטון: לכן האכיפה שלא תהיה פסולת גושית בגזם זה גם תהליך שאנחנו צריכים לעבור אותו.
- רועי מימון: ובסופו של דבר הקבלן שגרס לנו הוא התפלא מרמת הניקיון של הגזם שלנו. הוא אמר שהרמה של לב השרון שזה ניצנות ושער אפרים וגם ביישובים שעשו את הפיילוט, הוא אמר שזה יחסית למה שקורה בארץ מאוד מאוד נקי. זאת אומרת שההסברה שהייתה עוד לפנינו, מי שעשה את ההסברה לפנינו עשה אותה טוב.
- אלי אטון: רועי תודה רבה מיכל תודה רבה. חברים ברשותכם, עוד פעם נגיד לחברים תודה רבה על העבודה הנפלאה שהם עשו. אני רוצה ברשותכם לאשר את השיטה הזאת כדי שאנחנו גם נוכל להתחיל להתקדם ולצאת למכרז, להתחיל לצאת לתוכנית של הסברה, התראה ואכיפה, וכמובן לשתף את הוועדים בכל הנושאים. מי בעד שירים את ידו.
- יצחק יצחק: רגע, אני מבקש להוסיף את שני הדברים שעלו, גם המבנה הארגוני...  
מיכל גליק: כתבתי ואנחנו נתייחס לזה.
- אלי אטון: מי בעד שירים את ידו? כולם? פה אחד. תודה רבה.  
(מדברים ביחד)
- אלי אטון: תברים.
- שרון: לפי דעתי חוק העזר יותר חשוב מהתברים.

### חוק העזר

רונית עובדיה : אני רק אגיד שני משפטים. בחוקי העזר שלנו יש תעריפים שלפיהם חייבים

על כל מטר בנייה או כשיש סלילה על מה בנוי, תיעול, שת"פ, כבישים ומדרכות. התעריפים האלה צריך לעדכן אותם אחת ל-5 שנים. יש מגבלת בחוק העזר, אנחנו כבר עברנו את המגבלה וביקשנו אישור ממושרד הפנים להאריך לנו את המגבלה בגלל הבחירות, בגלל המצב בגלל זה. מצאנו יש כמה יועצים שעורכים את התקציבים האלה. שכרנו את שירותיו של אחד מהם, הם ערכו תחשיבים חדשים שקובעים תעריפים לחיוב כל מטר מבנה וכל מטר קרקע בנפרד בתחשיב שהם עשו ושלחנו לכם. אנחנו רוצים עכשיו לאשר את התחשיבים האלה, ובהתאם את התעריפים בחוק העזר. זאת אומרת לאשר את השינוי של התעריפים בחוק העזר. עוד משהו אחד, במסגרת התיקון הזה מצאנו לנכון לקבוע תעריף לנפח למבנים באזור התעשייה, זה חשוב שתדעו את זה כי עד עכשיו זה היה מחושב רק לפי מטר מבנה ומטר קרקע ועכשיו יש תעריף חדש לנפח. זהו סיימתי.

משה מכלין : א' להדגיש לחברי המליאה שהם לא מוועדת כספים אז הם לא מודעים לזה. הסיבה לעדכון התעריף חוץ מזה שמחייבים אותנו יש סיבה לזה שמחייבים אותנו כי תשומות הבניה משתנות וכמו שאתם כמובן יודעים בשנים האחרונות הן עלו מאוד. אז התעריפים הנוכחיים של עכשיו לא מייצגים באמת את תשומות הבניה שקיימות היום ולכן היה צריך לעדכן את המספרים האלה זה דבר אחד. דבר שני לגבי הנפח, ככה גם גובים במועצות שמסביבנו.

אורנה הדר : איציק, תעשה הקדמה על סלילת כבישים לבתים חדשים, תעשו רגע הקדמה לדבר הזה.

רונית עובדיה : קודם כל יש כאן שלחו לכם גם את נוסח החוק.

אבי קטרי : הבעיה שהנוסח שלחו אותו 3 ימים 4 ימים לפני הישיבה, זה אפילו לא מספיק לעיין בו.

רונית עובדיה : כשבונים בניין חדש אם יש לידו כביש צריך לשלם לפי המטר בנייה. זאת אומרת אם הבית שלך הוא 400 מטר אתה משלם על 400 מטר לפי התעריף

של שטח בנוי, ועל הקרקע לפי שטח הקרקע. אם אין ליד הבית שלך כביש ואת בונה את לא תצטרכי לשלם, את תצטרכי לשלם כשיסללו את הכביש. בנוסף, יש עוד חיוב שאם תופסים אצלך בנייה בלתי חוקית אז גם על הבנייה הבלתי חוקית יכולים לחייב.

(מדברים ביחד)

רונית עובדיה : לא הבנתי שצריך להרחיב ורציתי מהר. הרעיון הוא שהשיטה שאתם מחייבים את כל התעריפים האלה זה שיטת ההיטל. מה זה אומר? זה לא משנה כמה עלה כביש ליד הבית שלי, לוקחים את סך כל העלויות של סלילת הכבישים, העלויות המשוערות, ומחלקים בסך כל המטרים של הבנייה ושל הקרקע שאפשר לחייב ככה יוצרים את התעריף אוקיי? אז זה לא שאתם משלמים על הכביש, ולכן לשאלתך גם אם את הכביש הספציפי הזה קיבלתי מימון כל זה נלקח בחשבון בתחשיב. אם האגודה סללה אותו זה סיפור אחר. אתה לא משלם על הכביש ליד הבית, המועצה סוללת כבישים בכל המועצה. כמו שסוללים פה את הכביש ואין לי את מי לחייב בסדר, אז לוקחים את כל פול הכבישים של כל המועצה שהמועצה סוללת והיא מחלקת את זה לפי המטרים בנייה ומטרים קרקע. עכשיו, אם לצורך העניין האגודה סללה את הכביש ליד הבית שלך, הכביש הזה לא ייכנס בתחשיב, הוא לא ייכנס בגדר העלויות.

(מדברים ביחד)

משה מכלין : זה משנה, כמות המטרז' משנה מאוד בתחשיב.  
אבי קטרי : אתה יודע מה זה נקרא צמצום? הרי מה הוא עשה פה? הוא לקח את מחירון דקל הגיע למחיר לכביש ל-17 מטר חילק אותו ל-1 מטר ואת זה הוא הכפיל בכמות של כבישים ולאחר מכן חילק אותה, בכיתה ו' קוראים לזה לצמצם, זה בדיוק זה. תאמין לי שאני יודע על מה אני מדבר משה.  
משה מכלין : אבל אנחנו נפגשו איתו.  
אבי קטרי : משה, אז אני אראה לך, הוא יכול לדבר כמה שהוא רוצה, זה מה שנעשה.

- משה מכלין: אבל אבי זה לא יכול להיות שאתה אומר מה שהוא עשה כשבן אדם אומר אחרת.
- אבי קטרי: כי אני מבין בעניינים האלה. אני מבין בזה, אני הייתי כלכלן אני יודע מה הם עושים. אין שום קשר לכמויות שהוא כותב שם במחירים שהוא הגיע. יצחק יצחק: קאטרי מה שהוא עשה הוא לקח כמו שאתה אומר מחירון דקל וצמצם.
- אבי קטרי: הוא הכפיל פעם אחת במחיר ולאחר מכן חילק באותו כמות, זה בסך הכול לא שינה שום דבר. זה היה יכול להיות 160 אלף מטר 880 אלף מטר ומיליון ורבע, זה היה מגיע לאותו מחיר. אם אתה במכנה ובמונה אותו מספר לא הבאת כלום.
- משה מכלין: יש לי דוקטורט במתמטיקה את המתמטיקה אני מבין, אבל אני לא חושב שזה מה שהוא עשה.
- יצחק יצחק: מה שהוא עשה הוא לקח מטריז' של תב"עות, יש לך את התחשיב פה?
- אבי קטרי: יש את הרשימה. תקשיב לי רגע יצחק, הוא לקח את הרשימה אבל הוא בונה כל הזמן על תחשיב דקל שעליו הוא עושה כל מיני תוספות, והגיע למחיר של 900 ומשהו שקל למטר. אני מצטער כי אני מדבר בקול רם כי אני לא שומע טוב, וזה גם כדי לעורר אתכם. אבל אני אומר לך זה מה שהוא עשה הוא לקח את מחירון דקל שהם רוצים ללכת לפיו הגיע פה ל-990 שקל למטר שעולה כביש פלוס מדרכה פלוס תאורה ופלוס צמחייה. יצחק יצחק: תיעול וניקוז.
- אבי קטרי: על זה הוא הוסיף עוד 35% של דברים בלתי צפויים, 13% בלתי צפוי, 8% תכנון 8% ועוד כל מיני דברים. בסך הכול על המחיר של דקל עוד 35% הגיע למספר מסוים שעולה מטר כביש. את זה הוא אמר אני מחלק למדרכות ולכבישים חלק ככה חלק ככה. עכשיו מכיוון שאין כביש בלי מדרכה הרי פה ביישובים שלנו זה לא משנה איך הוא חילק את זה, כולם משלמים בסוף את אותו מספר כי זה ממש לא משנה. מה שחשוב שהמחירון דקל הזה לא קשור בכלל לכמויות. מה שהם מדברים עכשיו פה על תוספת זה בסדר אין לי בעיה עם זה ממש אין לי בעיה עם זה, יש עם זה רק בעיה אחת

שזה בתוספת למספרים. כל מה שהוא גובה עבור כביש הנפת הזה הוא מעל  
ההוצאות האלה הוא לא בתוכם.

יצחק יצחק: זה לא במקום?

אבי קטרי: לא. תראה נניח ויש לך מבנה של 400 מטר בגובה של 6 מטר מחסן.

בשטחים הוא נמצא בשטחים ב־400 מטר, עכשיו מכיוון שהוא גבוה הוא  
ישלם לא על 400 הוא ישלם על 400 כפול הגובה.

(מדברים ביחד)

אבי קטרי: עכשיו תראו, זה עניין יותר מדי חשוב זה זו החלטה לגבי התושבים, כי

בזמן שאנחנו הולכים לדבר פה על משק סגור, שאנחנו הולכים לגבות כסף  
שישמש למטרה מסוימת שזה בסך הכול דבר נכון, ויש לנו 2 ניסיונות כאלה  
של משק סגור במועצה הזו: 1. הביוב שהתחילו שם בתחשיב באותה מידה,  
ואיציק - ידע שהוא צריך לסיים את הפרויקט כי זה פרויקט שחייבים  
לסיים אותו, הוא בסך הכול קבע כמויות כאלה שהביאו לו עודפי כספים  
שהגיעו אצלם בסוף ל־28 מיליון שקל, שזה כסף שנגבה בעודף מהתושבים  
על תחשיבים שהתחילו את הדרך. עכשיו, לזכותו של יצחק להב ומי  
שממשיך אותו הם שמרו על הכסף והכסף נמצא, והיום בלחץ לא מתון של  
כמה חברי מליאה גובים מהם 2.5 מיליון שקל השנה.

רונית עובדיה: אבי שנייה. אני לא מוכנה שתגיד כאן את הדברים האלה. אני לא יודעת

מאיפה הגעת למסקנה שגבו או לא גבו כל מיני דברים שלא זה.

אבי קטרי: תשאל את-

רונית עובדיה: אני לא שואלת וזה לא נושא הדיון ואי אפשר לכרוך ביחד את הדברים

האלה. אנשים מעיינים בפרוטוקולים האלה ויוצאים-

אבי קטרי: תאמיני לי אם אני אומר משהו לא נכון אני מוכן להיתבע על זה.

רונית עובדיה: אבי זה לא קשור.

אבי קטרי: אני מוכן להיתבע על זה. כל האנשים פה יודעים שזה המצב שיש שם עודף

של 28 מיליון שקל שנבע מדבר אחד מעודף גבייה על היטלי ביוב. עכשיו

תקשיבי עוד דבר אחד...

- אלי אטון : זה לא דיון כרגע.
- אבי קטרי : זו דוגמה של משק סגור.
- אלי אטון : אבי ברשותך, אתה מדבר כבר 10 דקות. אני מקבל את מה שאתה אומר, אני לא מקבל את מה שאתה אומר שיש עכשיו עודף כסף, זה דיון אחר. שגם הכסף הזה והכסף של מי לב השרון בצורה חוקית יחזור להשקעות לתוך המועצה, הוא לא יישאר שם כפול לכל החיים. יש לנו דרך אגב משקיע, זה במאמר מוסגר אחר, קרוב ל-20 מיליון שקלים להרחבת המת"ש. אז הכסף הזה צריך ללכת לאיזשהו מקום.
- אבי קטרי : אלי, אני לא אמרתי שום דבר, אמרתי שזה מה שקרה.
- אלי אטון : זה לא שגבו יותר ויש לנו יותר כסף, זה לא עובד ככה.
- יצחק יצחק : אבי רק תיקון אחד, התעריפים נקבעו על ידי רשות המים.
- אבי קטרי : איציק תרשה לי, מה שרשות המים קבעה את התחשיב שלהם לגבי התוצאות, השאלה היא כמה אנשים חוייבו בזה וזה מה שהביא לעודף.
- רונית עובדיה : זה לא נכון, נאמרים כאן דברים לא נכונים.
- אבי קטרי : אל תגידי לי לא נכון, עם כל הכבוד.
- יצחק יצחק : אני הייתי איתך בדיונים ואני לא אומר לא נכון. תקשיב רגע.
- אפרים חגיג : צריך דיון יותר מעמיק בדבר הזה.
- יצחק יצחק : מאחר והדיון הוא לא היטל ביוב, אז צריך להיזהר בדברים.
- אפרים חגיג : אבל יש משקל לדברים שלו.
- יצחק יצחק : אפי חלק מהדברים שנאמרים פה, תקשיבו רגע...
- אפרים חגיג : זה נאמר גם בשעת לילה מאוחרת. איציק זה דברים שהיו צריכים לשים אותם עוד לפני כל הדברים הטובים. זה דברים שיש להם הרבה משקל שאנחנו צריכים להיות עירניים בישיבה וצריך לשים אותם בהתחלה ולא לשים אותם בסוף. תראה 9 וחצי בלילה.
- אבי קטרי : קפלן אני צודק בעניין הזה?  
(מדברים ביחד)

אלי אטון : מקבלים את הערה. אנחנו נקיים ישיבה מיוחדת רק לנושא הזה כמה שיותר מהר כדי לטפל בנושא הזה.

(מדברים ביחד)

אלי אטון : תודה רבה לכם.

**- סיום הישיבה -**